

తు ది ఘ డి య లు

(Egor Bulichoff and others)

(మాక్సిం గోర్కీ)

అనువాదకులు :

ఉన్నవ లక్ష్మీ నారాయణ,

చిట్టూరి సత్య నారాయణ.

ఆచార్య గ్రంథమండలి.

విజయవాడ.

శారి కూర్పు,
వేయి ప్రతులు
1950.

వెం:
ఓ క రూ పా యి.

ముద్రణ :
కళ్యాణి ప్రెస్,
విజయవాడ.

పాత్రలు :

1 ఈగర్	ఒక షాహుకారు
2 షూరా	అతన్ని కుమార్తె
3 జీనియా	అతని భార్య
4 వార్వరా	జీనియా కుమార్తె
5 స్వాంట్టాప్	వార్వరా భర్త
6 మెరీనియా	...	జీనియా సోదరి
7 బయాటిన్	స్వాంట్టాప్ బంధువు
8 బాష్కిన్	బులిషాప్ ఏజంటు
9 దోస్తిగేప్	మరి యొక షాహుకారు
10 ఎరియిజవేటా	...	దోస్తిగేప్ భార్య
11 అంబోనియా	}	దోస్తిగేప్ ప్రథమ భార్య
12 అరెగ్జీ		సంతానము
13 పావ్లిన్	ఫాదిరీ
14 గేబ్రీలు	బాకా వైద్యుడు
15 సోహూనా	మంత్రకత్తె
16 ప్రొపోతేజ్	.	భక్తుడు
17 గ్లాషా	పనికత్తె
18 టైసియా	మెరీనియా శిష్యురాలు
19 యాకా లాట్టిప్	..	బులిషాప్ పెంపుడుకొడుకు
20 మోక్రాజిప్	.	పోలీసు
21 దోనాట్	కాపలా మనిషి

తు ది ఘ డి య లు

[బులిషావ్ యింట్లో గది. కిటికీల తెరలగుండా మనకగా సూర్య కాంతి గదిలో పడుతోంది. అక్కడి సామాను వికృతంగా వుంటుంది. నగిషీ చెక్కిన తేలియ, తోలుతో మూసిన కుర్చీలు, రకరకాల బొమ్మలూ, చిల్లరి సామాన్లూ వుంటై. కుడివైపు గోడకున్న గుమ్మము హాలులోకుంది హాలులోగుండా మేడ మెట్లు, పై గది కొంత భాగం కన్పిస్తుంటై. వెనుక నున్న గుమ్మం వంటగదికి, తోటలోకి దారి చూపెడుతుంది. ఇంటిలోని పొయ్యి కెడురుగా బులిషావ్ భార్య కుట్టుపనిలో లీనమై వుంటుంది. కిటికీపల్లె గ్లాషా ఏవో పిచ్చయ సర్దుతూ వుంటుంది. మేడ మెట్లమీది నుంచి మూలా క్రస్సింగు గొను, స్లిప్పర్లు వేసికొని దిగి వస్తుంటుంది. రాగిరంగు జాటు భుజాలమీద మెటోసి వుంటుంది. ఆమె అచ్చంగా ఊగకలాగే వుంటుంది.]

జీనియూ: ఇప్పుడా ఎదురు లేచింది! పదకొండు కావస్తోంది తెలుసా?

మూలా: (చినుక్కొంటూ) తెల్లవారిందీ వుపన్యాసానికి? గ్లాషా: కొంచెం కాఫీ: పేపరెక్కడ?

గ్లాషా: పైన వార్షికా చిగ్గరుంది.

మూలా: ఊహా, దాగానేవుంది. మరిపోయితీసుకురా. వార్షికా ఎప్పుడూ పేపర్ తనదగ్గరే పెట్టుకూర్చుంటుంది. ఇంట్లో అందరికీ ఒక్కటే పేపరై నవ్వుడు తనవద్దే వుంచుంటే ఎల్లా (చుడివైపునవున్న బెలిఫోన్ దగ్గరకు వెళుతూ) ఇవచాలు. ఆధార్యా భర్తలు ఇది రమయిల్లు

కాదనుకొని ప్రవర్తిస్తే బాగుంటుంది. నాన్నగారు
యింట్లో ఉన్నారా?

జీనియా: గాయపడ్డవాళ్ళని చూద్దానికి వెళ్లారు.

మూరా: (ఫోన్ లో) హల్లో: 1763 కావాలి.

జీనియా: హూ, నాకేమీ అర్థమవడంలా యీ యింటివరన.

మూరా: హల్లో: మవ్వేనా బోనియా: మంచుమీద జారుడాటకు
పోదామా? రావు: ఏ? నాటకానికి పోతావా? రానవి
చెప్పరాదూ. ఓహో - అవారణం! ఓసిబాలవిధవా!
అల్లా చెప్పరాదూ: సరే (రిసీవరు బల్లమివపెట్టేస్తుంది.)

జీనియా: ఏమిటా అమ్మాయిని విధవా అనేస్తున్నావ్!

మూరా: అవునుమరి, ఆమె వరుడు చచ్చాడుగా?

జీనియా: పెళ్లికారేదుగా. కనుక ఆ అమ్మాయి కన్యే.

మూరా: కన్యో కాదో నీకేం తెలుసు?

జీనియా: ఓసి సిగ్గుమాలిన భద్రవా!

గ్లాషా: (కాఫీతెచ్చి అ:దిస్తూ) వార్షరా తనే పేపరు తీసుకు
వస్తానంది.

జీనియా: ఒత్తి ముడినాపసాని మాటలు: జాగ్రత్త. ఇల్లాంటి
విషయాలు యెంత తక్కువ తెలిస్తే అంతబాగా నిద్ర
పడుతుంది. నీ వయస్సులో ఘండగా నా కల్లాంటి సంగ
తులేవీ తెలియపమ్మా!

మూరా: నీ కప్పు దెంత తెలుసో యిప్పుడూ అంతే తెలుసు.

జీనియా: (వింతగా) ఏమిటి!

మూరా: అదిగో, అక్కయ్యగారు గంభీర పదనంతో వేంచేస్తున్నారు. ఏమందోయ్ మహారాజీగారూ! బహువరాకో!! స్వాగతం! సుస్వాగతం!!

వార్వరా: (మెట్లుదిగివస్తూ) అప్పుడే పదకొండు గంటలయింది. ఇంకా బట్టలైనా వేసుకోలేదు. అరె, తలకూడ దువ్వుకోలేదే!

మూరా: మొదలెట్టిందిరా బాబూ సాధింపు.

వార్వరా: నాన్నగారిచ్చిన చనువు కొద్దీ నువ్వు లాభంపొందడమే కాకుండా, ఆయనకు జబ్బుచేసి నప్పటినుంచి సోమరిగా తిరగడం ప్రారంభించావు.

మూరా: ఊ, కానివ్వండి మీ పువన్యాసం యింకెంతుందో.

జీనియా: వాళ్లనాన్న ఆరోగ్యమెల్లావుంటే ఆవిడకే?

వార్వరా: నేను నీప్రవర్తనను గురించి నాన్నగారితో మాట్లాడుతాన్నే.

మూరా: మంచిది; చాలామంచిది. సరే, ఇప్పటికిక పూర్తయినట్టేనా? నేను శాంతంగా కాపీ అయినా తాగొచ్చు.

వార్వరా: ఓసీ మొచ్చా!..... (గ్లాషలోపలికి వస్తుంది.)

మూరా: (వేళాకోళంగా) తమ ప్రరాపం నొకర్లముందుకూడా చూపాలి?

వార్వరా: అమ్మా! వంటవాడి నడిగావు నేనుచెప్పిన సంగతి? మళ్ళీ పొగిద్దుటి ధోజనంకూడ చల్లబడి పోయింది.

జీనియా: వాడిమతి మతిలో లేదమ్మా: పాపం. యిందాక వుత్త
రంవచ్చింది వాడికొడుకుని చంపేశారని.

వార్వరా: అంచేత నాకు చల్లారిన అన్నం పెడకాదా? నీకుచేత
కాకపోతే నేనే అడుగుతానుండు. (వెళ్లిపోతుంది.)

జీనియా: వార్వరా: (పిలుస్తూ కూతురు వెనకారే వెళ్తుంది.)

మారా: తన ప్రియ స్నేహితురాలు ఆండ్రియాషాసు యేదైనా
ముంచుకొచ్చినప్పుడు ఈబిడ తడబడకుండా వుంటుం
దేమొ చూడాలి.

గ్లాషా: ఎందుకమ్మా, వాళ్లనలా వేపుకు తినడం? నువ్వు కాస్త
జాగ్రత్తగా వుండాలి. రాఫీ:ప్పు తీసుకొని వెళ్లిపో
తుంది.

[మారా పడక్కుర్చీలో చేరిగిలబడి ఒక కబంకర్లు చూసుకుంటుంది.
స్వాంటాప్ మెత్తని చెప్పులతో చప్పురు కాకుండా మెట్లుదిగి మారా వెనక్కి
వచ్చి ఆమె మెడకు చేతులు చుట్టవేస్తాడు.]

స్వాంటాప్: ఏమి కలగంటున్నారు గయ్యాగిగంప గారూ?

మారా: (కదలకుండా తల తిరిప్పుకుందానే) పో అవతలికి.

స్వాంటాప్: నటించొద్దు. ఆ నాటకం నాకు నచ్చదు. పోనీ నీకిష్టం
లేదంటావా? నిజంచెప్పు.

మారా: లేదు. నన్నొంటరిగా వుండనిద్దూ. నిన్నునేను రవంతై
నా ఆకర్షించడంలేదు నిజానికీ.

స్వాంటాప్: (ముద్దు పెట్టుకొని) పోనీ యిది యిష్టమేనా నీకు?
యిదీరాదా?

పూరా: ఉఁ హఁ. ఇదంతా వర్వరాకు తెలిస్తే.....
(వర్వరా వంటింట్లోనుంచి తిరిగి వస్తుంది.)

స్వాంట్టాప్: (పూరాకి యెడంగా పోతూ) ఔను; మీరు జతగానే
శ్రమ పడాలి. మీరు బాగా చదవాలి అంటే....

వర్వరా: ఆమె కా ద్రస్సింగు గొనులోనే రోజంతా సోమరిగా
పడి పుండడం యిష్టం. లేకపోతే అందోనియాకో
వృధాగా కాలం గడిపెయ్యడం!

పూరా: నేను నా కాలాన్ని యిష్ట మొచ్చినట్టు గడుపుకోతాని
క్కుడ నీ యీ సణుగు దేమిటి?

వర్వరా: నేను చెపుతున్నది నీ మంచికోసమే. ఎంత కేదైనా
ఒక నాటికి నీ భుక్తికోసం నువ్వు తంటాలు పడాల్సి
వస్తుంది.

పూరా: నువ్వు నీ గొడవ మాత్రమే చూచుకొని నా సంగతి
వదిలేస్తే గదా!

స్వాంట్టాప్: (తడబడుతూ) నేను, ఉఁ, మేము ఆమె భావిని
గురించే మాట్లాడుతున్నాము వర్వరా! ఆమె సంగీతం
నేర్చుకుందామనుకోవోంది.

పూరా: (కుడి వైపు ద్వారంలోనుంచి వెళ్ళిపోతూ) నేను
సంగీతం నేర్చుకోవా లనుకోబంటా.

వర్వరా: ఆవిడ సంగీతం నేర్చుకోవటమా? ఏమి టిదంతా?

స్వాంట్టాప్: మేము మాట్లాడుతున్నాం. ఆఁ-ఆమెని....ఆఁ నే నలా

అర్థం చేసుకున్నాను. నే నూహించింది కాదు. ఊహించానంటావా? నువ్వామె విషయంలో చాలా కఠినంగా పున్నావు.

వార్వరా: మిమ్మల్ని ఎవరూ అనలేదే వూహించారని.

స్వాంట్జాప్: ఇదిగో ప్రియా! ఇదిగో. ను వ్వలా అనక్కాదదు. అలా చెప్పటానికి....

వార్వరా: నేనేమీ చెప్తూ మనుకోలా. నువ్వు మేడమీదినుంచి దిగి వచ్చా వెందుకు?

స్వాంట్జాప్: కాపలా వాళ్లు ఎదుగును తరుముతున్నారని చూద్దానికి వచ్చా.

వార్వరా: దోనాట్ వంటింటిరో పున్నాడు.

స్వాంట్జాప్: నే నక్కడికే వెళ్తు వెళ్తు పేపరు చూద్దామని అగాను.

వార్వరా: మరి మీరు షూరాతో సంగీతాన్ని గూర్చి మాట్లాడు తున్నట్టు చెప్పారే యిందాక?

స్వాంట్జాప్: న నీ విధంగా యెదురు ప్రశ్నలు అడగొద్దు. స్కూలు పిల్లాడి ననుకొన్నట్టుగా నాతో మాటాడుతుంటావు. (బయట చప్పు డవుతుంది. షూరా తండ్రి చెయి పుచ్చుకొని అతని వెనకారే వస్తుంది. పాబ్లిన్ కూడా వస్తాడు.)

స్వాంట్జాప్: గుడ్ మార్నింగ్. ఈగర్! నే నిప్పుడే కాపలా వాళ్ళని గురించి వార్వరాతో మాట్లాడుతున్నాను. దోనాట్ మీ

కోసం వంటిటిలో యెదురు చూస్తున్నట్టు వార్వరాయిస్తుండే చెప్పింది.

వార్వర: నేను మీతో అలాంటి దేమీ చెప్పాలా. (వెళ్ళిపోతుంది.)

స్వాంట్జావ్: నిజంగా నా కిప్పుడే యెవరో చెప్పారు మీ కోసం అత డెదురు చూస్తున్నాడని. మీ రిక్క డున్నారని నే నతనితో చెప్తాను. (వెళ్ళాడు.)

(చేతులున్న కుర్చీలో ఈగర్ కూర్చుని ఒక చేతితో మారా నడుమును చుట్టవేస్తాడు. ఆమె అతని జుట్టును ప్రేళ్ళతో పాయలు తీస్తుంటుంది.)

ఈగర్: కూర్చోండి మహాశయా! (పాప్లిన కూర్చుంటాడు.) తమ కేంగావారి? ఇవాళ వుదయాన్నుంచి నాకు చాల చింతగా వుంది. వాళ్ళు చాలా మందిని చంపివేశారు. ఓ! తలుచుకుంటేనే ఒళ్ళు గగుర్పొడుస్తోంది. అది మహా భయంకరం. అందువల్ల ఏమిటి లాభం? అసలేమైనా ప్రయోజన ముంటుందా? ఇంతవరకు మనకున్న కష్టాలు చాలనట్టు.....అయినా మనం అసలు వాళ్ళతో కలవాల్సింది కాదు.

పాప్లిన: అది మన నెత్తిమీదొచ్చి పడింది. దేశంకోసమూ, జాతీయోక్క గౌరవం నిలబెట్టే నిమిత్తమూ మనం యెదిరించి తీరాలి.

ఈగర్: మన దేశ గౌరవము! జపాన్ తో జరిగిన మొన్నటి ఆఖరు యుద్ధంలో మన మా విషయాన్ని గురించి ఆలోచించి వుండాల్సింది. మీ రనే ఆ గౌరవం యిప్పుడు మాత్రం ఏం మిగిలింది?

హెల్లెన్: మీరు కొంచెం బాగును గూర్చి కూడా యోచించాలి. ఇప్పు డీ యుద్ధమంటే చాలామందికి భనమూ-
బిశ్విర్యం కూడాను.

ఈగర్: యుద్ధాలన్నీ సమానమే. కొందరు యుద్ధం చేస్తారు. మరికొందరు దోచుకొంటారు. పంపలకొట్టి చిస్తారు. వేలమంది వికలాంగులై చచ్చినవాళ్ళే మెరుగనేలా తయారవుతారు. అయినా మీ రేమిటో ఇంకా బాగును గూర్చి ఆలోచించాలంటారు.

హెల్లెన్: అది మన చేతుల్లో యేముంది? మన యిద్దరి శక్తికి మించిన దా పని.

ఈగర్: ఇప్పు డైతే మీరు చెప్పే వేదవాక్యాలు మా షూరారి సవ్వపు. (షూరాతో) సుప్రస మంచులో పిరాయిట వెళతావనున్నానే?

షూరా: నేను తయారే. కాని, దోసియా రావడంలా.

ఈగర్: బయటికి పోయి బాగా గాం పోసుకురా. ఊ, వెళ్లు. (షూరా తొందరగా వెళ్ళిపోతుంది.)

- పాల్లిన: రోజు రోజుకి ఈమె పొందర్యం వికసిస్తోంది.
- ఈగర్: చక్కని విగ్రహం. గోగురా పొడగరి. మొత్తంమీద అందమైనదనే చెప్పాలి. ఆమె కల్లికి రెండూ లేవు; కానీ, అందమైన తెలివి. అంతటి తెలివితేటలుండటం ఆశ్చర్యమే! అయితే అందం మాత్రం కూన్యం.
- పాల్లిన: మీ రామె కల్లిని గూర్చి ఎప్పుడూ మాట్లాడరే?
- ఈగర్: ఆమె నైవీరియా నుంచి వచ్చింది. మీ రామెను చూచే వుంటారు. కానీ, మీ రిక్కడికి వచ్చింది పూరా కోసం. జార్ను గురించి కాదు.
- పాల్లిన: జార్! చర్చి నేవకుడి కిల్లాంటి విషయాల్లో జోక్యం పెట్టుకోవడం భావ్యం కాదు; కానీ, యీ రోజుల్లో ప్రతి వ్యక్తిలోను దేశభక్తి సుద్దీపింప జేయటం చర్చి నేవకుడికి విధి.
- ఈగర్: నిరపరాధులగు జనాన్ని గొఱ్ఱల మందలా కదేళాకి పంపడమేగా ఆ విధి! బరే బాగు!
- పాల్లిన: నే నన్నది చర్చి విషయం. వార్డన్తో చెప్పి చర్చిలోని గాయక బృందాన్ని ఎక్కువ చేసేటట్టు చేశాను. కొత్త గంటలు కావాలి వచ్చాయి. జనరల్ బెట్లింగ్ను కూడ సందర్శించాను. మీ ఆరోగ్యం కోసమైనా

భగవత్కార్యం కనుక యేమైనా చందా యిప్పిస్తే మంచిది.

ఈగర్: చర్చిలో గంటలు నా రోగాన్ని కుదుర్చుతాయా?

పాస్లిన్: ఎవరు చెప్పగలరు? నైను విజ్ఞానం యొక్క పై అంచుల్ని పట్టుకొని ప్రాకులాడుతుంది. జర్మనీలో చాలా వ్యాధులకు సంగీతాన్ని మందుగా వుపయోగించడాన్ని గురించి నేను విన్నాను. ఈ ప్రక్క గ్రామంలో ఒక రైతు బాకా ఊది యే రోగానైనా పోగొట్టి గలనని దీమాగా చెబుతున్నారు.

ఈగర్: ఎలాంటి దేమిటి ఆ బాకా?

పాస్లిన్: ఒక పెద్ద ఇత్తడి బాకా. నేనైతే అతణ్ని చూశ్లేదు; కాని, అతను ఎవరికీ లొంగని అనేక రోగాలను నయం చేశాడని చాలామంది చెబుతున్నారు.

ఈగర్: చాలా పెద్ద బాకా అయితే బలే మంచిది.

పాస్లిన్: మీరు సవ్వోచ్చు; కాని, అసాధ్యమైన దేదీ లేదు. ఆర్థం కాని అదృశాల మధ్య అజ్ఞానాంధకారంలో మన జీవితాలే ఒకరహస్యం. అటువంటప్పుడు యేదీ దుస్సాధ్యం కాదు. మనం వెల్తుర్ని చూస్తున్నా మను పుంటున్నాము. అది మన మెదడును మాత్రమే కది

లింపవచ్చు. దానిలోని అంతరార్థం శార్కికంగా అంధకారమే.

ఈగర్: (ఊర్పుతో) పావ్లిన్: మాటల్ని దొర్లించటమంటే యెంత ప్రేమండీ మీకు.

పావ్లిన్: (అవేశించిన ఉత్సాహంతో) ఇంతెందుకు? ఉదాహరణకి ప్రొఫెసేజీనే చూద్దాం. ఎంతమంది అతన్నిపిచ్చి వాడనుకోరు? కాని, అతడు పొందే ఆనందం.....

ఈగర్: నేను అలసిపోయాను. మీ రిక నన్ను క్షమించాలి.

పావ్లిన్: (లేస్తూ) వెయ్యి సార్లు మీరే క్షమించాలి. నేను చాలా విచారపడుతున్నాను.

ఈగర్: మరి నెలపు.

పావ్లిన్: గంటల మా చేమిటి? మీ వ్యాధి కుదరటానికి....

ఈగర్: ఆ విషయం తరవాత మాట్లాడుకుందాము.

పావ్లిన్: మంచిది. నెలపు. మీ ఆరోగ్యంకోసం నేను నిత్యమూ దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తూంటాను. మీరు గంటల విషయం మాత్రం మరిచిపోకండి. (ఈగర్ అతనికి బయటకి దారి చూపి పంపించేస్తాడు.)

ఈగర్: (కుడిచేత్తో రామ్ము నడుముకొని సోఫాలో కూచుని) గ్లాషా!

వార్వరా: (బయటకి పోటానికి తగిన దుస్తులతో మెట్లమీది నుంచి దిగుతూ) ఏ! నాన్నా?

ఈగర్: ఏం లేదు. నేను విల్చించి గ్లాషాని. నువ్విప్పుడు ముస్తాబయ్యావేమిటి:

వార్వరా: సాయంత్రం వికలాంగుల సహాయార్థం ధర్మ ప్రదర్శనం వుంది.

ఈగర్: ఆ కళ్ళతోదెందుకు? నీ కది అక్కణ లేదే. ఫేషను కోసం కాబోలు: గ్లాషా యెక్కడుంది?

వార్వరా: నాన్నగారూ: మీ రొకసారి మారాతో మాట్లాడాలి. ఆవిడ నడత యేమీ బాగుండలా. ఇవాళ వువయం 11½ దాకా ఆమె దుస్తులే వేసుకోలేదు.

ఈగర్: నువ్విక వెళ్ల. నేను అలిసిపోయాను. కాస్తేపు ఒంటరిగా వుండాలి.

వార్వరా: ముంచి, అలాగే. (కుక్కివైపు నుంచి పోతుంది.)

గ్లాషా: (ఎడమ ప్రక్కనుంచి వస్తూ) నన్ను పిల్చారా మీరు?

ఈగర్: అవును గ్లాషా: నువ్వు చాల అందంగా వుంటావు. పుష్టిగా ఆకర్షణీయంగా వున్నావు. వార్వరా ఒత్తి పీలమనిషి.

గ్లాషా: అవృష్టవంతురాలు. మీ కూతురు గనుక ఆమె మిమ్మల్ని వదిలి వుండదు.

ఈగర్: నేను చెప్పేదేమిటో తెలుసా నీకు?

గ్లాషా: ఆఁ. మరి మారా: నాకు కళ్లు లేవనుకొన్నారా మీరు? మీరు మీచెయ్యి నామె నడుముచుట్టూ వేసికూర్చుంటే

చూట్టం లేదనుకున్నారా?

ఈగర్: అంచేత మారాఅంటే నీకు అసూయ కదూ?

గ్లాషా: ఇంతకూ మీరు నన్ను పిల్చిం దెందుకు?

ఈగర్: ఇలా దగ్గరికిరా గ్లాషా! ఏదీ(అని ఆమె చెయ్యి తీసు కొనిముద్దు పెట్టుకుంటాడు.) నేనంటే నీకు ప్రేమే. అవు నా గ్లాషా? ఇట్లా జబ్బుగా వున్నాననే కదూ?

గ్లాషా: (అతన్ని కొగలిస్తూ) మీరు బాగైపోవాలి. త్వరగా న యంచేసుకోవాలి.

(అంతలో యేదో చప్పుడవుతుంది. గ్లాషా పరుగున పోతుంది. ఈగర్ తలని వెనక కుర్చీమీద వాలుస్తాడు. డోనాట్ వంటింటిలోంచి వస్తాడు.)

డోనాట్: తమ చెల్లావుం దీవేళ?

ఈగర్: కొంచెం నయమే. న న్నడిగావ దెందుకు?

డోనాట్: మీకో మంచివార్త చెప్పాలని. వాళ్లొక ఎలుగుండే స్థావరాన్ని తెలుసుకొచ్చారు.

ఈగర్: మంచికబురే తెచ్చావు? బాని. ఇప్పట్లో ఎలుగును వేటాడడం సాధ్యంకాదు. ఆప్రదేశ మెటువేపు?

డోనాట్: కొండమీద.

ఈగర్: దారేర్పరుస్తున్నారా?

డోనాట్ చాలినంతమంది జనంలేరు. అంచేత పని సరిగా జరగ టం లేదు.

జీనియా: (ఎడమ వేపుసుంచి ప్రవేశిస్తూ) ఈగర్: మీరు చాలా వీరసంగా వున్నారు. ఈ స్థితిలో వేట కెళ్లగూడదని యెరగరూ?

ఈగర్: నువ్వు మాట్లాడబోకు. (దోనాట్తో) తగినంతమంది తేరనా నువ్వనేది?

దోనాట్: ఊళ్లో మిగిలున్న వాళ్లల్లా చిన్నపిల్లలా, ముసలివాళ్లలా ను. 50 మంది జర్మన్ ఫైదీలుకూడ వున్నారు; కానీ, వాళ్లు అడవిలో కెళ్లరు.

ఈగర్: వాళ్లకి ఆడవాళ్లగిరాకి బాగా తగిలి వుండాలి.

జీనియా: అప్పుడే వాళ్లకి వూళ్లో కొంద రాడవాళ్లకి స్నేహంకలిసి నట్టు పుకార్లుకూడ బయల్దేరినై.

ఈగర్: మరేం జరుగుతుందిలే! స్త్రీలు ఒంటరిగా వుండిపోయా రయ్యె.

జీనియా: ఇంతకంటే అవమాన ముందా?

దోనాట్: అందులో నా కేమి అపాయం కనపడ్డంలా. ఎవళ్లోఒక ఖల్ల సంతానాభివృద్ధి చేయాలిందే. యుద్ధంవల్ల జనం నశిస్తేదానివల్లే మళ్ళీ సృష్టి జరగాలి.

జీనియా: యుద్ధ ఫైదీ కండి) రావటాన్ని గురించి భావించటమా!

ఈగర్: ఊహించి మనిషి ఆరోగ్యంగావుంటే తేడా యేముం

దేమిటి? ఇప్పు డింద్లలో వుండిపోయిన మగాళ్లకంటె
వాళ్లే చాలానయం.

జీనియూ: సరైన మగవాళ్లందరినీ యుద్ధం మింగేసింది. మిగి
లున్న వాళ్లంతా కూచుని లేవలేనివాళ్లే.

ఈగర్: పూర్తి ఆయింతర్వాత ఏం జరుగుతుందో. మిగిలున్న
వాళ్లస్థితి కాస్త బాగుపడుతుందేమో:

దోనాట్: జార్ల దురాశ తీరిలేకదూ:

ఈగర్: ఏమిటి?

దోనాట్: రష్యా పూర్తిగా నాశనమైపోయేదాక వాళ్ల ఆశ తీరదు.
వాళ్లకు తృప్తిలేదు. మనం యుద్ధ మెందుకు చేస్తున్నా
మో మనలో ఒక్కడికైనా తెలుసా? జార్ జయించ
టానికీ, మనం భరించటానికీని.

జీనియూ: దోనాట్: సువ్వలా మాట్లాడకూడదు. నీకింకా తెలి
యదు. సువ్వ బాగా తెలుసుకోవాలి.

ఈగర్: అరిసు చెప్పింది సత్యమే. ఈ దౌష్ట్యాని కంతకూ
దురాశే మూలం. మొన్న యాకోవ్ కూడ యిదే చెప్ప
తున్నాడు. యాకోవ్ ఎట్లావున్నాడు దోనాట్:

దోనాట్: అతనా? బలే తెలివిగల కుర్రాడు,

ఈగర్: (తృప్తి చెందినట్టు) తెలివీ! ఒత్తి నిర్లక్ష్యం. అది తెలివి
ఎంతమాత్రం కాదు.

దోనాట్: తెలివికలవాడు కనుకే పారిపోయేవాళ్లని నలుగురినీ పో
గుచేసి పెద్ద ఘటాలంకిరింద తయారుచేశాడు. సమ
యం వస్తే వాళ్లే తయారవుతారు.

జీనియా: సమయంవస్తే!

ఈగర్: మోక్రాతోవకు తెలిస్తే లేనిపోనిబాధ. ఈసంగతి తెలి
స్తే చాలా బాధ పడాలి.

దోనాట్: మోక్రాతోవకి అంతా తెలుసు. అతడు గోదమీదిపిల్లి
లా కాచుక్కుచున్నాడు నెగ్గినపక్షిని జేరటానికి. మీ
రెప్పుడూ నిశ్చయంగా వుండొచ్చు. పోలీసువాళ్ల
దేముంది? ఎటుమొగ్గితే అటేచేర్తారు.

(స్వాంటాప్ తిరిగివస్తాడు.)

ఈగర్: బాగుంది. అటుచూడు.....

దోనాట్: ఎలుగొడ్డు సంగ తేం చెపుతారు?

ఈగర్: నీయిష్టంవచ్చినట్టు చెయ్యి.

స్వాంటాప్: ఇందులో నన్ను సలహా చెప్పనివ్వరాదదూ? జనరల్
బెట్లింగ్ గారికే ఎలుగునిచ్చేస్తాం.

ఈగర్: ఎవరు తీసికొన్నానరే? నాకుమాత్రం అక్కర్లే. నీ
క్కావారిస్తే నీవే విషప్పు కిచ్చుకోవచ్చు.

జీనియా: విషప్పు వేటాడురూంటే చూడాలనుంది నాకు.

దోనాట్: ఒకమనిషిని జనరల్ గారిపద్దకి పంపిస్తాను.

ఈగర్: నా కేమీ తోచటంలేదు దోనాబ్! నాకు జబ్బుచేయటం వల్ల అంతా యీ స్థితికి వచ్చింది. (దోనాబ్ లేచి పంగి బయటికి వెళతాడు.) జీనియా! షూరాని నా దగ్గరకి పంపించు. (ఆమె వెళ్తుంది.) బాగుంది. నీ కేర్రావారి? పద.

స్వాంట్జాఫ్: అది లాస్టేవ్ సంగతిరెండి.

ఈగర్: ఊ.

స్వాంట్జాఫ్: దోనాబ్ చెప్పలా మీకు, యాకౌ పారిపోయేవాళ్ళ తోటే కలిసి వుంటున్నాడని? అతను రైతులకి విప్ల వోపన్యాసాలు కూడ యిస్తున్నాడని వాళ్ళంటున్నారు.

ఈగర్: ఏమి రైతులొ? ఏమి వుపన్యాసాలొ? నేను అనుభవం మీద చెపుతున్నాను. రాజకీయోపన్యాసాలు యిప్పు డంతగా వుపయోగించవు వాళ్ళకి. మీ రందరూ యాకౌను పట్టించారే?

స్వాంట్జాఫ్: మా రందరకి తంపంపులు తెస్తూంటే నన్ను చూస్తూ కూచోమంటారా? ఇంతకీ అతడు మన కుటుంబంలో ఒక మనిషేనని గుర్తుంచుకోవాలి.

ఈగర్: రాని, మీ రతన్ని అట్లా చూడరు. (షూరా వస్తుంది) మీరు మీ పనులు చూసుకోండి. తెల్లవారిసప్పటినుంచి ప్రతివారి మీద ఫిర్యాదులు వింటమేనా నా పని? (స్వాంట్జాఫ్ వెళతాడు.)

షూరా: ఇత నేమిటి చెపుతున్నాడు? యాకౌ మీది కథలేనా?

ఈగర్: ఆ గొడవ నీ కొద్దులేవమ్మా! రా, యిలా వచ్చి కూర్చో. ప్రతివాళ్లు నీమీద కూడా ఫిర్యాదు చేస్తున్నారు.

మూరా: ఆ ప్రతివాళ్ళు ఎవరు నాన్నా?

ఈగర్: జీనియా, వర్వరా.

మూరా: వాళ్లు ప్రతివాళ్ళు కాదే!

ఈగర్: మూరా! ఏమి యెగతాళిగా వుంది!

మూరా: మీ రట్లా మాట్లాడితే నా కెంతో ప్రేమ మీ మీద.

ఈగర్: వాళ్లు నాతో చెప్పేరూ, నువ్వు చాల బద్ధకంగానూ, సోమరిగానూ ఉంటున్నావట.

మూరా: మీరూ అలాగే అనుకుంటున్నారా?

ఈగర్: నే నెవ్వరి మాటా వినును.

మూరా: నే నెవరి మాటా వింటాను. అదే నాతో 'వచ్చిన చిక్కు. ఈ విసటం అన్నది నాకు - పుగ్గు పాలతోనే వచ్చింది.

ఈగర్: నిన్ను మందలించాలని లేదు నాకు.

మూరా: మందలించాలని లేకపోతే మందలించ నక్కరలేదు అంటే కదూ?

ఈగర్: నువ్వనుకోనేవది. అవునా? నువ్వు వద్దనుకున్నంత మాత్రాన నువ్వు చెయ్యనక్కరలేకపోతే జీవితం గడవటం చాలా సులభమే. కాని, అది అట్లా జరగదు.

మూరా: మీ రెండు కట్లా చేయరాదు?

ఈగర్: మరింతా యితరులతో సంబంధ ముందిగా. మనం యెన్నింటికో బాధ్యులంగా తయారౌతాం.

మారా: అయితే మీరు నాకు బాధ్యత లేకుండా చేసికోవటం నేర్పాలి.

ఈగర్: నేను నేర్పలేను. [జీనియా ప్రవేశిస్తుంది.] ఏమిటి, జీనియా?

జీనియా: బాప్కిన్ యిప్పుడే డాక్టర్ని తీసుకొచ్చాడు. మీకోసం మీ గదిలో ఎదురు చూస్తున్నారు. మారా! గొను సరిగా సవరించుకో. అలా కూర్చోకూడదని నీకు తెలియదూ? (బాప్కిన్ వస్తాడు.)

బాప్కిన్: గుడ్ మార్నింగ్, ఈగర్!

ఈగర్: కొంచెం సాయం చెయ్యి. నేను పడుకొంటే లేవడం కొంచెం కష్టం. (మారా చేతి నాసరాగా యిస్తుంది.)

బాప్కిన్: (సహాయం చేస్తూ) మీ కెట్లా వుందండీ?

ఈగర్: అంత బాగా లేదు. వైద్య సహాయం అట్టే లాభించి నట్టు కనపడదు. (మారా వెళ్తుంది.) నేను డాక్టరుతో మాట్లాడాలి. ఇంకా విలువగల ఔషధం పుచ్చుకోవాలి నాకు నయం జేస్తే అతనికి సరిపోయేటంత హాస్పిటల్ కట్టించి యిస్తాను. నయం చేసికోవడమే పని. (బాప్కిన్ మెట్లపరకూ సహాయంచేసి తిరిగివస్తాడు.)

జీనియా: డాక్టరేం చెబుతున్నాడు?

బాష్కిన్: ఇంకా నిర్ధారణ కాకపోయినా ఈయన జబ్బు 'లివర్ మీద రణమని అనుకుంటున్నా'నని డాక్టర్ చెప్పేడు.

జీనియా: ఇవంతా ఆయనకి తెలుసు.

బాష్కిన్: డాక్టరు అపాయకర మన్నాడు కూడాను.

జీనియా: అది నయం చేస్తే డాక్టర్ ధట్లీగా వసూలు చేస్తాడు.

బాష్కిన్: ఇటువంటి రోజుల్లో జబ్బు పడటం చాలా నష్టం. ప్రతి వాళ్ళూ కాళ్ళా చేతులా, సంచులనిండా డబ్బు పోగు చేసుకుంటున్నారు.

జీనియా: ఈగర్ కి ప్రతి అవకాశం యిలాగే పోతున్నది.

బాష్కిన్: డోయ్లగేవ్ లెక్కపెట్టుకోలేనంత సంపాదిస్తున్నాడు. ఈగర్ కి మాత్రం ఏం? ఈయనకి వ్యాపారం ఏమీ లెక్క లేదు. పైగా కఠినంగా మాట్లాడతాడుకూడాను. నిన్న మాట్లాడుతూ తన జీవితమంతా పనికిమాలిన వాటిని వెదుక్కుంటూనే గడిపేశానన్నాడు. నీవు మాట్లాడలా ఆయనతో? దీని కంతకీ మూలం? మీ సోదరి డబ్బు పల్లెటూ యీయన యెంత చేసినాను. ఈ పాటికి అది రెట్టింపో మూడు రెట్లో అయి వుంటుంది.

జీనియా: నా మూలాన్ని మెలీనియా యీగర్ కు ఆర్టే డబ్బు బదులివ్వ లేదులే.

బాష్కిన్: అంచే?

జీనియా: బాష్కిన్! నాదే పొరపాటు. నీన్నే వరించవలసింది.

అతన్ని పెళ్ళిచేసుకున్నాను. నేనుగడిపే జీవితం నీకు తెలియదు. నేను పదే బాధలు అపరిమితం. సవతి కూతురు నా నెత్తిమీద పడ్డది. అదొక కొయ్యలగోపి. తర్వాత స్వాంట్టాఫ్ దొరికా దీతనికి అల్లుడుగాను. అతడో పోకిరీ. వాళ్ళిద్దరూ కర్మం చాలక ఈగర్ కేమన్నా జరిగిందంటే పిల్లకాను లేకుండా గొరుగు తారు నన్నూ. నా సొంత కూతుర్నీ.

బాష్కిన్: స్వాంట్టాఫ్ విషయం అంతే.

జీనియా: బాష్కిన్! మా రుటుంబం నీవు చాలా యేళ్ళనుంచి యెరుగుదువు. మా నాన్నగారు నిన్ను నిలబెట్టారు. నా కేదేనా జరిగితే నీమీదే భారమేసుకొని కూర్చున్నాను. (స్వాంట్టాఫ్ వస్తాడు)

స్వాంట్టాఫ్: డాక్టర్ వెళ్ళాడా?

జీనియా: లేదు. ఇంకా ఈగర్ దగ్గరే ఉన్నాడు.

స్వాంట్టాఫ్: (బాష్కిన్తో) బెల్లింగ్ దగ్గరకు వెళ్ళాడా?

బాష్కిన్: ఆ.

స్వాంట్టాఫ్: ఏమయింది?

బాష్కిన్: అయిదు వేలవుతుందట.

స్వాంట్టాఫ్: ఈ రోజుల్లో డబ్బుకి కరువేమిటి?

బాష్కిన్: గవర్నమెంటు అర్థరంటే చాలా డబ్బువుతుందన్న

మాట. అదీ కాకుండా అతని కపాయం కూడాను.
ఈ సంగ తేమైనా బయటకి ప్రాకిందా, అతని కొంప
కూలిపోతుంది.

స్వాంట్జాఫ్: ఈగర్ ఒప్పుకొన్నాడా?

బాష్కిన్: నే నడిగొచ్చిందే అది. (డాక్టర్ వస్తాడు.)

డాక్టర్: (స్వాంట్జాఫ్ చేయి చేతితో కలిపి) నేను చేయగలిగిం
దంతా చేస్తాను. రోగి పడకమీదే ఉండాలి. ఏమీ
ఉద్రేకం కలుగజేయరాదు. అందులో వ్యాపార విష
యా లనలే చెప్పరాదు. ఇటువంటి సమయంలో
ఏమైనా మనస్సు ఎక్కువ శ్రమ పడితే రోగికి చాలా
అపాయం.

జీనియా: ఏమైనా విశేషాలుంటే నాతో చెప్పండి. నే నాయన
చార్యను.

డాక్టర్: ఇదమిత్యమని యేమీ చెప్పలేనిప్పుడు. నేను కూడా
కొంత ఆలోచన చేసికోవాలి. నేను తరువాత ఫోన్లో
చెపురానులెండి. (అతడు వెళ్లును.)

జీనియా: మళ్ళీ యింకో యాభై అంటుకునేందుకు తరువాత
చెపుతాట.

స్వాంట్జాఫ్: ఆపరేషను అవసరం అంటున్నాడు.

జీనియా: ఆపరేషన్: నేను వినలేదే. ఇది మరి విపరీతంగా
పుంది. అలాంటి అవసరం యేమీ లేదే. (గ్లాషా

యెడమ ప్రక్కనుంచి వచ్చి మేడ మెట్లుఎక్కుతోంది
ఎక్కడికి వెడుతున్నావు?

గ్లాషా: పైని పిల్వారు.

జీనియా: నేనూ వస్తా నీతో (ఇద్దరూ బయటకు వెళతారు.)

స్వాంట్జాఫ్: ఎటువంటి రోజుల్లో వచ్చిందో చూడు యీ పాడు
జబ్బు.

బాష్కిన్: అవును. ఎంతో కష్టంగా వుంది. అతని తెలివి
కీరోజులలో ఎంతో సంపాదించాచ్చు.

స్వాంట్జాఫ్: అదే కాదు. పెద్ద విప్లవం రాబోతోంది.

బాష్కిన్: ఇలాంటివి వస్తుంటవి, పోతుంటవి. 1905లో యిలాం
టిదే ఒకదాచ్చింది.

స్వాంట్జాఫ్: ఈసారి వచ్చేదిమట్టుకు గట్టి విప్లవమే. అప్పుడు
రైతులు విప్లవవారులతో చేరాలా. ఇప్పుడు రైతులే
మొట్టమొదట దారి తీస్తున్నారు. ఈసారిది పెట్టుబడి
దార్లను తీసేసే విప్లవం అవుతుంది.

బాష్కిన్: అదీ కొంత నయమే. దేశమ తా గవర్నరులూ,
మంత్రులూ, లాయర్లు, యింకా పెద్ద జీతగాళ్ళతో
నిండిపోయి వుంది.

స్వాంట్జాఫ్: డార్ పరిపాలన యిక కూలిపోయినట్టే.

బాష్కిన్: పెద్ద పెద్ద వ్యాపారస్తు లందరూ అనుకుంటున్న
మామే. (వర్వరా ప్రవేశించి వింటూంటుంది).

స్వాంట్జాఫ్: అవును. గ్రీగరోరాస్పూటిన్. అతను కుదరని రోగా

లెన్నో కుదిర్చాడుట.

బాష్కిన్: నాకు మంత్రాల్లో నమ్మకం లేదు.

వర్వరా: ఏమిటి మీ బాతాకానీ?

బాష్కిన్: పట్టణాల్ని గురించి మాటలాడుకుంటున్నాము. ఇకను జార్ లేకుండా పరిపాలన సాగదని నే ననుకుంటున్నాను.

స్వాంట్జాఫ్: జార్ నామమాత్రమే. గవర్నమెంటు కత నప్పుడే స్వాధీనపరిచేడు. (వర్వరాతో) దర్మప్రదర్శనం పూర్తి అయిందా?

వర్వరా: రేపటికి వాయిదా వేశారు. ఇంకా అయిదు వందల మంది వికలాంగులు వస్తారని అనుకుంటున్నారు. వాళ్ళకు చోటు లేదు.

గ్లాషా: (మెట్లమీద) బాష్కిన్ మిమ్మల్ని పిలుస్తున్నారు. (బాష్కిన్ వెళ్తుడు.)

వర్వరా: అతని ముందు అంత అవివేకంగా మాటలాడుతారే! అతను అమ్మకి చాడీలు మోస్తాడు. మీ రసలు వాడితో ఎందుకు మాటలాడతారు?

స్వాంట్జాఫ్: ఈగర్ మన పని కొప్పుకోకపోతే జనరల్ బెట్లింగుకి లంచమివ్వడానికి డబ్బు యితనివద్దే బదులు పుచ్చుకోవాలి మరి.

వర్వరా: అంచేతే వైతా ద్వారా అయితే పని సులభంగా అవుతుంది అన్నాను. గవర్నమెంటు కంట్రాక్టంటే బోరె

దంత డబ్బు. దోస్తు గేఫ కయినా పరే ఒకసారి అది ప్యాసయిందా తరవాత మనల్నే తిరిమాలారు.

స్వాంట్జాఫ్: ఈ సంగతంతా దోస్తుగేఫకి తెలిస్తే బెట్లింగునీ మన్నీ అందర్నీ బోపీ వేస్తాడు. ఆ అర్డర్లు తనే పుచ్చుకొంటాడు.

జీనియా: (మెట్లు దిగి వస్తూ) ఏం లాభం ఆయన్ని పడకమీద పడుకోమని చెప్పటం? ఇటు, అటు నడుస్తూ ఆ బాష్కిన్ నీ తిడుతున్నాడు. మళ్ళీ యిప్పుడు క్రిందికి దిగి వస్తున్నారు.

ఈగర్: (బాష్కిన్ తో లోనికి వస్తూ) డబ్బెక్కడ నుంచి వస్తుందయ్యా? ఉహం, ఇదిగో, అది రైతులనుంచే రావాలి.

జీనియా: మీ రిలా ఉద్రేకం పొందకూడదు. ఉద్రేకం మీకు అపాయమని చెప్పాడు డాక్టర్.

ఈగర్: ఎవరిది ఉద్రేకం? మీరు జరిగే సంగతులు జరిగినట్టు గా చూట్టం లేదు. మీరు నాకు తెలియదనుకుంటున్నారా? నేను డబ్బు సంపాదించేటప్పుడు రైతును పీడిస్తున్నానని కదూ మీ వుద్దేశం? డబ్బు పోగుచేయడం నా వృత్తి. దానివల్ల నా కేమీ తప్పు లేదు. వసూలు చేయనంత మాత్రంచేత రైతు హరిస్తాడనుకోకూడదు.

జీనియా: వర్వరా: నీవన్నా చెప్పరాదూ? డాక్టర్ రాయన్ని పడు

కొని ఉండమన్నాడు.

ఈగర్: నేను వదుకొని ఉండాలన్నాడూ? దానికోసమే మీ రందరూ కనిపెట్టుకు కూచున్నది. మీ రందరూ బాష్కిన్తో రైతు నెత్తి కొట్టడం ఎలాగని కుట్రలు పన్నుతుంటే నేను వదుకొని ఉండాలి? నా కక్కర లే దాపని.

స్వాంట్జాఫ్: ఆయన యాకౌ చెప్పినట్లు చేస్తున్నాడు.

ఈగర్: అయితే ఏం? ప్రతి వాళ్ళూ ఈ యుద్ధా న్నారం చేసుకొని డబ్బు సంపాదించుకుంటున్నారు. నేను వాళ్ళలో ఒకణ్ణి కాదయ్యారేదు. మీ రెండు కింకా కాచుకు కూర్చున్నారూ?

జీనియా: రా! వర్సరా! (స్వాంట్జాఫ్, వర్సరాలతో ఆమె వెళ్తుంది.)

ఈగర్: గ్లాషాతో ఒక గ్లాసు విస్కీ తెమ్మని చెప్పు.

బాష్కిన్: ఈగర్! నేను.....

ఈగర్: పో, అవతలికి పో. (బాష్కిన్ వెళ్తాడు) , నే నింకా చావలేదులే. నాకు సచ్చినట్లు నేను చేస్తాను. (అతని పార్వం బాధ పెడుతుంది. అతడు లేచి కదులుతాడు) ఇది నా కర్మ. (గ్లాషా వస్తుంది) గ్లాషా! నేను చచ్చి పోతాను.

గ్లాషా: మీ రట్లా అనకూడదు.

ఈగర్: నీకు రెక్కే, కాదూ? కొంచెము విస్కీ తీసుకురా.

గ్లాషా: మీ రది త్రాగడానికి వీలేదు.

ఈగర్: వాళ్లు తాగనివ్వరు. కాని, నువ్వు కొంచెం తెచ్చి పెడుదూ. (తెలి)

రెం డో రంగ ము.

[మొదటి రంగ స్థలమే. సాయంకాలం. స్వాంట్జాఫ్, టయాటిన్ కూర్చుని ఉంటారు. టేబిల్ మీద పైగా బాటిల్ ఉంటుంది.]

స్వాంట్జాఫ్: (సిగరెట్టు వెలిగిస్తూ) నీకు తెలిసిందా? టయాటిన్: ఆఁ. తెలిసిందనే అనుకుంటాను. కాని, నాకుమాత్రం యిష్టం లేదు.

స్వాంట్జాఫ్: నీకు డబ్బు కావాలి.

టయాటిన్: అవు నవును. అదంతా నిజమే. నాకు ధనం కావాలి.

స్వాంట్జాఫ్: అయితే నేను చెప్పవలసిం దేమీ లేదు.

టయాటిన్: లేదు. ఇంకా చెప్పదగిం దేమీ లేదు. నేను చెప్పగలిగిందేమిటంటే నా కిష్టం లేదని మాత్రమే. నాఅంతట నేనూ ఆలోచించుకోవాలిసింది. ఆవి డదో రకమైన మనిషి. నే నావిడతో సరిగ్గా ప్రవర్తించగలనా?

స్వాంట్జాఫ్: కావాలిస్తే విడాకు యిందనే ఉంది.

టయాటిన్: అవు నవును. విడాకు యిన్నాయి. కాని, డబ్బు? డబ్బు మాత్ర మావిడతో గోదూ?

స్వాంట్జాఫ్: దానికంతా చేద్దాం. నీ కేమియినా సహాయం కావలిస్తే

నేను మారాను మెల్లిగా దువ్వుతాను.

టయాటిన్: నీ వావిట్టి బుట్టలో పెట్టలేవు. ఆమె సామాన్యపు మనిషి కాదు.

స్వాంట్జాఫ్: సామాన్యం కాకపోతే మరీ మంచిది. అటువం టావి డకి భర్తను చూడటం మరీ కష్టం. ఆవిడకి కట్నం మరీ ఎక్కువ.

టయాటిన్: అవు నవును. అది చాలా తెలివైన పని. ఇంకా ఆవిడకి కట్నం ఏమాత్రం ఉంటుం దనుకుంటావు?

స్వాంట్జాఫ్: యాత్రే వేయి. ఇం కేమైనా తెలిసికోవాలా?

టయాటిన్: ఏమీ లేదు. ఆవిడతో నేను మనుయోగలనని నీకు పూర్తిగా నమ్మక ముంటే..... (డోస్టుగేఫ్ లోఫ్ లకి వస్తాడు.)

స్వాంట్జాఫ్: అయితే అన్నీ చుచిరినట్లే. నాకు చాలా సంతోషం. నీ విప్పటికైనా నా దృక్పథం తెలిసికొన్నావు.

టయాటిన్: నీ దృక్పథము? ఓ! అవును.

డోస్టుగేఫ్: ఏమిటి, మీ రిలా విచారంలో ఉన్నట్టు కనపడతారు?

స్వాంట్జాఫ్: నేనా? ఓ! నేను..... మేము ఒకరిని గురించి మాట్లాడుతున్నాము.

డోస్టుగేఫ్: నేను ఎరిగిన వాళ్ళెవరన్నానా?

స్వాంట్జాఫ్: లేదు. ఉ.... అవు నవును. మేము యిప్పుడే రాస్సు టిన్ ను గురించి మాటలాడుతున్నాము.

డోస్టుగేఫ్: ఓ! బరే నాటక మవుతుంది. ఒక సామాన్యపు నైవీ

రియా రైతు మంత్రులను చదరంగపు బంట్లుగా నడిపిస్తాడు. ఆ జాతియొక్క సర్వ శక్తులూ అతని చేతిలో వుంటై. అతను పది వేలకు తక్కువ లంచాని కొప్పకొడు. ఏమిటి మీరు త్రాగేది?

స్వాంతాప్: మా మామగారి నెట్టా చూచారు మీరు?

దోస్తుగేప్: ఈగరునా? అత నెట్టాను చూడాలి. నేనూ ఓ గ్లాసు తాగాలి. అతని ఆరోగ్యం అట్టే బాగున్నట్టు లేదు. (వై ను తాగుతాడు.)

స్వాంతాప్: మీరు?

దోస్తుగేప్: అతడు కూడ అలాగే అనుకుంటున్నాడు. అది మహా చెడ్డ లక్షణం. చావంటే భయపడే వాడే సాధారణంగా మొదట చస్తాడు. ఇటువంటి సమయంలో మనం సంగతులు చాచకూడదు. మన పరిస్థితు లేమీ బాగా ఉవు. వాళ్ళే యీ రష్ట్రానికి కారణం. గవర్నరు కూడా ఒప్పుకు తీరాలి యీ నిష్ప మంతా మనకేనని.

స్వాంతాప్: మాస్కోలో పార్లర్ కు లీలంతా 'విప్లవ ముహూర్తం' కోసం రనిపెట్టుక్కుర్చున్నారు. (వర్వరా ఎలయిజ వేటాతో ప్రవేశిస్తోంది.)

ఎలయిజవేటా: పీక్కిడ తెగ తాగుతున్నారు. ఈగరక్కడ అమెరికాను గురించి వినలేనంత అసహ్యంగా వాదిస్తున్నాడు.

దోస్తుగేప్: అమెరికా ఎందు కైశ్వర్యతో తులతూగుతోంది?

అధికారం వ్యాపారస్తుల చేతిలో ఉందికనకనే.

వర్వరా: ఆమెరికాలో నౌకర్లకు కూడ స్వంత కారు ఇంట్రా
యని జనరల్ బెల్లింగ్ అన్నాడు.

డోస్టగేఫ్: నీ వీ మధ్యనే బెల్లింగుని చూచావన్నమాట. వ్యాపా
రమా? కాకపోతే వర్వరా యికా మిలిటరీ వాళ్ళతో
తిరుగుతోందా?

వర్వరా: అది పాత సంగతి. నాకు నచ్చదు. టయాటిన్:
ఏమి టాలోచిస్తున్నావు?

టయాటిన్: ఉఁ. నే నేమిటి ఆలోచిస్తున్నాను? అబ్బే! ఏమీలేదు.
(వర్వరా ఎలయిజవేటా చెవిలో ఏదో చెపుతూ టయా
టిన్ ను చూపిస్తుంది.)

ఎలయిజవేటా: టయాటిన్! మనం యిద్దరం కొంచెం దూరం
కలిసి వెళ్ళాలి.

టయాటిన్: ఉఁ.

ఎలయిజవేటా: వీ ఖచ్చిత వ్యాపారాల్ని గురించి మాట్లాడుతూంటే
మనం కొంచెం సేపు ప్రేమను గురించి మాట్లాడు
కోవాలి. మనం పోదామా?

టయాటిన్: ఉఁ. అట్లాగే. అంటే మీ రనేది మనం యిక్కడుండ
కూడదనేనా? (ఆమె అతనిని బయటకి తీసుకు
పోతుంది.)

డోస్టగేఫ్: అవును కాని, వర్వరా! అదేమిటి?

వర్వరా: మాకు మీ సహాయం కావాలి. ఆమ్మా, బాప్కిన్

మెలీనియా కోసం పంపించారు.

దోస్తుగేప్: ఆమె వ్యాపారం జీవితాన్ని పేరుతో జరగా లంటూంది.
స్వాంట్జాప్ పేరుతో గాదు.

స్వాంట్జాప్: ఆవిణ్ణి స్వాచీనపరచుకోవడానికి ఏదో మార్గం చూడాలి
దోస్తుగేప్: ఆ వ్యాపారంలో ఆవిడి సొమ్మెంత వుంది?

స్వాంట్జాప్: దాదాపు నూరు వేలు.

దోస్తుగేప్: చాల తక్కువే. అది ఆవిడ స్వంతమా? వాళ్ళు
ఆశ్రమానికి సంబంధించిందా?

వర్సరా: దాన్ని మే మెల్లా తెలిసికోగలము?

దోస్తుగేప్: తెలిసికోవడానికి మార్గాలు లేదనా? ఆ దబ్బెస్వరికో
సంగతు లన్నీ తెలుసుకొనే పరకూ మీ రేమీ కేయ
దానికి పీలులేదు. చాలా మార్గాలున్నాయి. ఆకావిడ
అంటే విషప్పుకు చాల నుబ్బు స్నేహితురాలు. ఒక
కాయన, ఆయన సంగతి తరువాత చెప్పతాను. నేను
ఆవిడతో మాటలాడి ఆ సొమ్ము ఆశ్రమంపైతే....
(గ్లాషా గ్లాసులను తీసివేయడానికి లోలికి స్తుంది)
మనందరం యిప్పుడు ఎలయ్యివేటాను కలసుకొం
దాం. (వర్సరా తన దుస్తులు కుర్చీకి తగ్గుతున్నట్టు
నటిస్తుంది.)

వర్సరా: ఆంధ్రేశ్: నా దుస్తులు సరిచెయ్యి. (స్వాంట్జాప్ ఆమె
దగ్గరగా వస్తాడు.)

స్వాంట్టాఫ్: నీవు బెట్టింగుని గురించి చెపుతున్నప్పుడు చెపు లెలా పెట్టుకొని వింటున్నాడో చూశావా?

వర్వరా: అంచేతే నేను మెలీనియా సంగతి చెప్పేను. మనకి డబ్బు కావాలంటే యిదే మంచి అనుకూలం. టయా టిన్ ఏమంటాడు?

స్వాంట్టాఫ్: నే నతనితో తంటాలు పడతాను.

వర్వరా: మీరు త్వరగా కానివ్వాలి. ఆ దెంత శీఘ్రంగా అయితే అంత నయం. ఇప్పుడు నాన్నగారు చచ్చి పోతే మనం ఏ పవి చెయ్యడానికి వీళ్ళ మూలాన్ని ఆగవలసి ఉంటుంది. ఇంకా చాలా యితర కారణాలు కూడా ఉన్నవి. (వాళ్లు పోతారు) యాకౌ వంటింటి రోనుంచి వస్తాడు.)

గ్లాషా: ఏం యాకౌ! వాళ్లు నిన్న నీవు కోపేసాఫ్తో ఉన్నావని చెప్పారే?

యాకౌ: అయితే నీకు ఆశాభగం కలిగించన్న మాట.

గ్లాషా: ఎప్పుడూ నవ్వులే నీకు. నీ నవ్వులతో ఎప్పుడో ఒక నాడు చాలా కష్టపడతావు.

యాకౌ: ఎవ్వళ్ళకీ ఫరవా లేదు, గ్లాషాకి తప్ప. (నవ్వుతాడు.)

గ్లాషా: పోదూ! డోస్టుగేప్, స్వాంట్టాఫ్ అవతల గదిలో ఉన్నారు.

యాకౌ: వాళ్ళెవరూ నా కక్కరలేదు.

- గ్లాషా: ఘోరాతో చెప్పనా నువ్విక్క యన్నావని?
- యాకొ: తప్పకుండాను. ఒక నిమిషం ఆగు — ముసలాయన ఎట్లా ఉన్నాడు.
- గ్లాషా: ఏమిటి? — ముసలాయన! నువ్వు కొంచెం గౌరవంగా మాటలాడటం నేర్చుకోవాలి.
- యాకొ: చాలా విచారమండీ, గ్లాషా! సిన్నిగారూ! మహారాజుగారి ఈగర్ బులిషాప్ బాబుగారు ఎట్లా ఉన్నారండీ?
- గ్లాషా: ఆయన కేమీ బాగా లేదు. ఆయన పార్శ్వం చాలా బాధ పెడుతుంది.
- యాకొ: గ్లాషా! నా మేహితులు కొందరు చాలా బాధ పడుతున్నారు. ఆకలితో మాడిపోతున్నారు. మాకో బస్తా పిండి యిప్పించగలవా?
- గ్లాషా: అంటే నన్నిప్పుడు వీరింట్లోంచి దొంగతనం చెయ్యమనా?
- యాకొ: అయితే గ్లాషా! ఇది మొదటిసారి కాదే నాకోసం దొంగిలించటం. వీవంటే ఈగర్ ఏమీ అనుకోడు.
- గ్లాషా: బాగానే ఉంది. ఇవన్నీ మునుపు విన్నవేగా! నేను పొద్దున్న దోనాల్ దగ్గరికి ఒక బస్తా పంపిస్తాను. మీ రతని దగ్గర్నుంచి తీసికోవచ్చు.
- యాకొ: నమస్కారాలండీ పిన్నీ!
- జీవీయా: (రోపలికి వస్తూ) ఏం? ఇక్కడే చేస్తున్నావు యాకొ?

యాకా: నేనేం చేస్తున్నాననుకుంటున్నావు నువ్వు? గ్లాషాతో మాటలాడుతున్నాను.

జీనియా: ఓనిమిషం ఎక్కడా కనపడడు, మరు నిమిషంలోనే వంటింట్లో సిద్ధం! నీకు తెలుసునా మీ బాబయ్య గారికి చాలా జబ్బుగా ఉందని.

యాకా: గ్లాషా యిప్పుడే నాతో చెప్పింది.

జీనియా: బాగుంది. నిన్ను కష్టాలలోకి తోనే ఆ పనిని గురించే మాటలాడుకుంటూ నీ కాలం అంతా వృథా చెయ్యక పోతే, కాస్త యీ సంగతులు పట్టించుకోరాదూ? వాళ్ళంతా జార్ ని పడగొట్టడానికి కుట్ర పన్నుతున్నారని వింటున్నానులే.

యాకా: సాధ్యం కావచ్చు.

జీనియా: నీతోటి ఎవ్వరూ చెప్పలేరు. గ్లాషా! (గ్లాషా, జీనియా వెళ్తురు. ఘరా వస్తుంది.)

ఘరా: నువ్వొక్క చున్నావని విన్నా. జీనియా పోయేవరకూ కాచుక్కుర్చున్నా. ఎట్లా ఉన్నావ్?

యాకా: ఘరా! నేను మాస్కో తప్పక వెళ్లాలి. నాకు కొలవం దబ్బు కావాలి.

ఘరా: నా దిగ్గర ముప్పై రూబుల్సు మాత్రం ఉన్నాయి.

యాకా: ఆధమం ఏదై కావాలి.

ఘరా: ఏలాగో యిస్తానులే.

యాకొ: సాయంత్రానికి ఆఖరు రైలుకన్నా వెళ్ళాలి. నీవు సిద్ధం చేయగలవా?

మారా: ఆఁ. యాకొ: విప్లవం వస్తుందా? నాకో చెప్పు.

యాకొ: వస్తుందా ఏమిటి? అ దప్పుడే మొదలయితేను.

మారా: నిజంగానా?

యాకొ: టయాటిన్ ను అడుగు కావలిస్తే.

మారా: యాకొ: నాకు నిజం చెప్పు. టయాటిన్ ఏం చేస్తున్నాడు?

యాకొ: న న్నడుగుతా వెంచుకు? నువ్వు ఆరు నెలలనించి ప్రతి రోజూ చూస్తూనే వున్నావుగా.

మారా: అతన్ని గురించి విశేషాలు చెబుదూ.

యాకొ: జీవితంలో చాలా ఆశాభంగం అయింది దతనికి. విశ్వ విద్యాలయంలో రెండో యేడు చదువుతూండగా బయటకి పంపేశా రతన్ని. ఇప్పుడు దతను స్వాంట్టాఫ్ కోసం పని చేస్తున్నాడు. స్వాంట్టాఫ్ కోసం పని చేయడం మూర్ఖత్వమే.

మారా: స్వాంట్టాఫ్ ఒక నల్లత్రాచు.

యాకొ: ఒక ఆసలైన ప్రజా సామ్యవాది.

మారా: ఈ రాత్రి డబ్బు యివ్వడానికి ని న్నెక్కడ కలుసుకునేది?

యాకొ: గ్లాషా కియ్యి. ఆమె నా కందిస్తుంది.

మారా: అయితే గ్లాషా టయాటిన్ కుట్రలో ఉన్నదన్నమాట.

యాకో: కుఁజేమిటి?

మారా: యాకో! నేను కూడా సహాయం చెయ్యాలని ఉంది.

యాకో: సువ్వా!

మారా: అవును. నేను చెయ్యకూడదా? నేను నిజమే చెపుతున్నాను.

యాకో: ఎవరో వస్తున్నారు. నే నింక లోపలికి వెళ్ళదలచుకోలేదు. సాయంత్రం తప్పక యివ్వాలినుమా!

మారా: అలాగే.

యాకో: వెలవు. (అతడు వెళ్తాడు. అరెగ్జీ దోస్తుగేవ వస్తారు.)

అరెగ్జీ: మారా! నీ వెక్కడుంటావో అనుకున్నాను. నిమిష నిమిషం నీ సౌందర్యం పెరిగిపోతోంది.

మారా: అయితే నీకేం?

అరెగ్జీ: నాకేంటంటావేమిటి? సర్వమూ నాకే. నా దృష్టి అంతా నీ అందంమీదనేగా. ను విప్పిపడే నాకు వచ్చిన రకంగా అందంగా ఉన్నావు.

మారా: థాంక్సు. నాకు నెలవు.

అరెగ్జీ: అమ్మ పెంకి పిల్ల! (అంబోనియా టయాటిన్తో వస్తుంది.)

అంబోనియా: ఏం జరిగింది? అరెగ్జీ ఏమైనా వేపుకు తింటున్నాడా నిన్ను? గొను చూశాడంటే ఊరుకోలేదు. ఇంకకు ముందే గ్లాషాను బుట్టలో వేసుకుంటానికి

ఎంతో ప్రయత్నం చేశాడు.

అరెగ్జీ: దోనియా! నీ బడాయి కట్టిపెట్టు. గ్లాషాని నేనెందుకు రోబరచుకో కూడదు? అవిడ యీ యింట్లో వొకరి చేసినంత మాత్రాన కావరాని కనుకూలం కాదని ఎవరనగలరు?

అంటోనియా: అంత కంతకు బాగుంది అరెగ్జీ వరన. ఇతన్ను తనొక నైనికుడనని మనకు జ్ఞాపకం చెయ్యడానికని అట్లా మాటాడతాడు. యుద్ధంలో యితణ్ణి మొదటి వరుసలో చూడాలని ఉంది. వట్టి పిరికి పంద. పిన తల్లి అంటే ఇంకా చాలా భయంతోనే బ్రతుకుతున్నాడు.

అరెగ్జీ: దోనియావన్నీ పచ్చి అబద్ధం.

అంటోనియా: పైగా యితడు అసలైన బ్రహ్మచారి. ఎప్పుడైనా ఏ ఆడదైనా యితని మాటలు నమ్మకంగా తీసుకొందా యిత దీత అవమానం భరింపలేక చస్తాడు.

అరెగ్జీ: ఇది వింటే నా కొకటి జ్ఞప్తి కొస్తోంది. పూరా! టయాటిన్ నీ కేదో చెప్పటాని కొచ్చాడు.

టయాటిన్: ఉహూ! అవును. అది....లేదు. ను వ్యేమీ చెప్పనక్కరలేదు అరెగ్జీ!

అరెగ్జీ: నువ్వు దోనియాను పెళ్ళి చేసికోవాలని నా కోరిక. అవిణ్ణి నువ్వు పెళ్ళి చేసుకొంటే నేను మంచి కట్నం యిస్తాను.

పూరా: నువ్వు మాట్లాడే దేమిటి?

అలెగ్జీ: ఉన్, వా క్లిద్దరినీ పదిలేద్దాం మనం. (కుర్చీని కదుపుతూ) కుర్చీ లాక్కో అక్కడికి. (పూరాని కూర్చోపెడుతూ) పూరా! కూర్చో. (బియాటిన్ ని బలవంతంగా పూరా దగ్గరకు లాక్కెళ్ళి) ప్రతిదీ పరిసరాల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. రా దోవిడూ! మనం తెలివిగా నడవాలి. (వాళ్లు పోతారు.)

పూరా: ఇవంతా ఏమిటి? ఏదైనా ఆటా?

బియాటిన్: ఉఁ. అవును. ఉఁ. అది కాదు, కాదు. ఎంతమాత్రం కాదు. (ఆగుతాడు.)

పూరా: బాగుంది. ఎంత బాలం మనం యిలా కూర్చోవటం?

బియాటిన్: ఉఁ పూఁ. అవు నవును. నే నేదో చెప్పా లనుకున్నాను.

పూరా: లేవ్! (కొంచెం నేపు మాట్లాడకుండా ఉంటారు) బాగుంది. ఏమిటి? ఎంతనేపు?

బియాటిన్: ఉఁ ఉఁ. ఏం చెప్పాను? ఓ! అవును.....కొందరు ఏమని సలహా చెపుతున్నా రంటే..... అదినాకు తోచింది.... నీ మూలాన్ని అది చాలా కష్టమై పోతోంది.

పూరా: నువ్వు చెప్పే దేమిదో నాకు కాస్తకూడా తెలియటంలా.

బియాటిన్: నీవు ఎరుగవూ? నీకు తెలియదూ నిజంగా? లేదు.

నీకు తెలియదులే. నేను ఈ నీ కెప్పుడూ పెళ్ళి చేసుకోవాలని తోచలే దనుకుంటాను.

మూరా: ఇంతకీ ఇదేదైనా సంబంధమా?

టయాటిన్: అవును. సరిగ్గా అదే. నీ తెలివి వల్లే నీవు తెలిసి కొన్నావు. నీవు తెలిసికో గలవనే నే నలా చెప్పాను.

మూరా: నీవు నన్నే పెళ్ళి చేసుకోవాలని నీకు ఎవరు చెబుతున్నారు?

టయాటిన్: నా అంతట నేనే యీ సంగతి ఆలోచించి రేదని నే నొప్పుకుంటాను. ఇదిగో! నేను.....

మూరా: దీంట్లో ఏదో ఉందని నే ననుకుంటా.

టయాటిన్: అది నిజమే. నీవు చాలా తెలివి గలదానివి. అందు కే నాకు చాలా భయం. ను వ్వేవో భయం కలిగించే పని చేస్తావని నే నూహిస్తాను. అంతే ఒక తల వెంట్రుక వాసి కూడ అనుకోటం లేదు. మీ నాన్న గారిలాగే నిన్ను కూడా అలా ఉండేటట్లు చేస్తుంది.

మూరా: టయాటిన్! నీవంటే నా కెందుకో యిష్టం లేదు. (ఆంబోనియా తిరిగి వస్తుంది)

ఆంబోనియా: మా అన్న చుట్టూ ఎక్కడికో పోయాడు. ఎప్పుడూ ఎవరో ఒకరి వెంట పడతాడు. ఇప్పుడు వర్షరావెంట అనుకుంటా. ఏవయితే నేం అది పూర్తి అయింది.

టయాటిన్: ఇహ! ఓ! అవు నవును.

ఆంబోనియా: ఆ దెట్లా పరిణమించింది?

బయాటిన్: ఇహా: ఓ: ఆద్యుతంగాను.

మారా: బయాటిన్ నా తెల్లవృత్తికి సోదరుడుగా ఉండటానికి నిశ్చయించుకున్నాడు.

అంటోనియా: జాగ్రత్త మారా! ఇట్లాంటి తరుణం మళ్ళీ రాదు. నీ జీవితం కూన్యమయిపోతుంది. ఇంక నీవు ఏకాకివై ఒక సన్యాసిని వయిపోతావు.

మారా: చా. నేను యిదివరకే నిర్ధారణ చేసికొన్నా. నే నొక గొప్ప వేళ్య నైపోతాను. అప్పుడు నా యిష్టం. న
* న్ననే వాళ్లుండరు. యిదిగో: ఈ విప్లవం పూర్తిగానీ, నా అభివృద్ధి చూద్దావుగాని.

అంటోనియా: విప్లవం వస్తుందని నీ వనుకుంటున్నావా?

బయాటిన్: అవును, విప్లవం వచ్చి తీరుతుంది. (గ్లాషా వస్తుంది)

గ్లాషా: మారా! మెలీవియా వచ్చారు.

మారా: ఇష్. ఆవిడా. నా గదికి పోదాం రండి. బయాటిన్: స్వాంట్టావ్ అంటే నిజంగా నీజంగా నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?

బయాటిన్: చుట్టాలు ఎక్కడో కావి ఒకళ్ళ నొకళ్లు గౌరవించు కోరు.

మారా: అరే! నిజంగా నీవు ఒక్కొక్కసారి చాలా తమాషాగా ఉంటావు.

బయాటిన్: నీకు తెలుసా? నేను కూడా విన్ను ప్రేమించటం మొదలుపెడుతున్నా. (గ్లాషా తలుపు తెరుస్తుంది)

మూలా: పెద్దమ్మ (వాళ్లు పోతారు. మెరీవియా ఈగర్తో వస్తుంది. గ్లాషా తలుపు మూసి పోతుంది)

మెరీవియా: అయితే మీ రింకా ఆ బోగవు లంతెను ఇక్కడే వుంచారన్నమాట. ఇంక ఎంతో కోర్కెలు ఉండదులే.

ఈగర్: కూర్చో. నీవు నాతో నా వ్యాపారాన్ని గురించి మాట్లాడటానికి వచ్చావు కానీ, నైతిక ప్రవర్తనకు గురించి మాట్లాడటానికి కాదు.

మెరీవియా: జబ్బుగా నున్న నీవు ఇప్పటి ప్రవర్తన కంటే బాగా ఉండటం తెలుసుకోవాలి.

ఈగర్: నా జబ్బుకేంలే. నీ దబ్బును గురించి కలివరపెట్టి దానికే వచ్చా వనుకుంటాను.

మెరీవియా: ఆ దబ్బు చర్చిది. నీ కేమయినా అయితే ఈ వ్యాపారం కొత్తవాళ్ళ చేతుల్లో పడుతుంది. అది నాకిష్టం లేదు.

ఈగర్: అయితే నీ పెట్టుబడి తిరిగి తీసికోవా లనుకుంటున్నావా? బాగుంది. అయితే నీ కెవరో చెడ్డ సలహా చెప్పేరు. అది మంచి వ్యాపారం మీదేఉంది. ఇంతకీ నేను చావటం లేదు.

మెరీవియా: మనం చెప్పలేం. దేవుడి పిలుపు ఎప్పుడు వస్తుందో.

ఈగర్: భగవంతుడు నన్ను గురించే కంగారుపడేకంటే వెరే చాలా మంచి పనులు చెయ్యొచ్చు, కానీ, కావాలంటే వ్యాపారాలోకి వచ్చి నీ దబ్బు నీవు తీసుకోవచ్చు.

మెలీనియా: నాకు తీసుకోవాలని లేదు. కాని, నా కోరిక ఏమిటంటే జీనియా పేరు మార్చినై బాగుంటుందనుకుంటాను.

ఈగర్: అది నీ గొడవ కాని, స్వాంట్లాఫ్ అవిజ్ఞి దోచుకుంటాడు. నా ముద్దుల కుమార్తె అతనికి తోడ్పడుతుంది.

మెలీనియా: అట్లా అంటే నేను భయపడుతున్నా ననుకోవడం చాలా పొరపాటు నీది.

ఈగర్: నీవు భయపడకుం! అదే అసలు సంగతి. మీ రంతా నన్ను భయ పెట్టేరు. నీ దైవం కూడా నన్ను భయ పెట్టేడు.

మెలీనియా: ఓయి పాపండుడా: నేను దైవ సేవిక నని గుర్తుంచుకో.

ఈగర్: నీ చొక దైవ సేవికవే. నీవు దేవుడికి పరివర్యచేస్తావు గ్లాషా నాకు సీసట్టు రాత్రిం బగళ్ళనకుండా. గ్లాషాని తొంవరలో యింట్లోంచి వెళ్ళగొడతా నన్నావట. అంటే నేను గస్తా ననుకుంటున్నావు. నే నెందుకు చావాలి? నాకో చెప్పు. నీవే దైవసేవిక వైతే ఆ దైవం నన్నే ఎందుకు కోరుకోవాలి? దోస్తుగేప్ నాకంటే తొమ్మిదేళ్లు పెద్ద. అతను ఇంకా మంచి ఆరోగ్యం తోనే ఉన్నాడు. నీ దైవం అతన్నేరుకోలేదేం? లేక పోతే అతని జీవితం నా జీవితం కంటే నిష్కళం

కమా: నేను పాపం చేశానని ఒప్పుకుంటా. కాని, ఇతరులకంటే నే నెక్కువేమీ చేయలేదే.

మెరీనియా: నీకు కూడ పశ్చాత్తాపానికి యింకా అవకాశం ఉంది.

ఈగర్: పశ్చాత్తాపం! పశ్చాత్తాపం! పశ్చాత్తాపం అంటే ఏమిటి? పాల్లీన్ నా ఐక్యత్యం అంతా చర్చికి లాక్కోవాలని చూస్తున్నాడు. మేము మా దోపిడిలో కొంత భాగం మీ దైవానికిస్తే పాపాలు త్రోసివేస్తాడు. నేను నీచమైన మీ జట్టులో ఒకణ్ణిగా ఉండనందుకు మీ దైవం నన్ను పరిత్యజిస్తాడన్న మాట. ఇహా: నేను దనాన్ని, ప్రీలను ప్రేమిస్తాను కనుక, నీ చెల్లెల్ని ఆవిడ కట్నం కోసం పెళ్ళి చేసుకొన్నాను కనుక, నీకు ప్రియుణ్ణి కనుక, నీవు నా పాపాల్ని గురించి నాతో మాట్లాడతావు. గ్లాషా లాంటి ప్రీతో కూడ అర్హత లేని నీవు మాట్లాడతావు.

మెరీనియా: నీ మాటలు పడడానికి యిక్కడకి రాలేదు. రాక్షసుడా! (ఆమె పోతుంది.)

ఈగర్: గ్లాషా! గ్లాషా! (అరిసి కూర్చుంటాడు)

జీనియా: (లోపలికి వస్తూ) ఏమిటి? మెరీనియా ఏది?

ఈగర్: మెరీనియా వల్లకాల్లో ఉంది. గ్లాషా ఎక్కడుంది?

జీనియా: మీరు మళ్లా మెరీనియాతో దెబ్బలాడేరా?

ఈగర్: తమ రిక్కడ ఎంతనేవు బైతాయిస్తారు? గ్లాషాను తీసుకు రమ్మని చెప్పాను విన్నావా?

జీనియా: ఈగర్: ఒక్క వలం వినండి. ఇప్పుడు నాలో మాట్లాడనైనా మాట్లాట్టం లేదు. ఇంట్లో ఉన్న సామానుతోనే నేనూ రెక్క.

ఈగర్: తెలివీ! కానియ్యి. ఏ చెప్పాలని ఉందో చెప్పు.

జీనియా: ఇంట్లో ప్రతివాళ్ళకి ఏదో. ప్రపంచకానికి ప్రళయం వస్తోందా? స్వాంట్జ్ తన మేహితులతో యిల్లా వింపుతున్నారు. వాళ్ళు ప్రమానం జార్ను గురించి, అతని మంక్రుల్ని గురించి వాగటంకంటే వేరే పని లేదు.

ఈగర్: ఎవళ్ళంతట వాళ్ల సుఖంగా ఎందు కుండకూడదు, నా కంఠ్య క్రియలు జరుగుతుంటే :

జీనియా: మీ రట్లా మాట్లాడకూడదు. మెరీనియా యెందు కొచ్చింది యిక్కడికి :

ఈగర్: మెరీనియా ఎందుకొచ్చింది దిక్కడికి? జీనియా: నీవు సరిగా అబద్ధం లాడలేవు - ఏ మూర్ఖుడికైనా తెలుస్తుంది. ఇంతా నీవే వేళావని. నేను చస్తాను. ఈ దబ్బంతటిరోటీ నీకేక్తో వ్యాపారం చెయ్యొచ్చు.

జీనియా: మీ బుద్ధికి వెలవిన్నా? మెరీనియా యిక్కడి కొచ్చే ఏర్పాట్లు చేయడానికి నాకు బాకీ ఎక్కడ?

ఈగర్: అంతా విజమే! అంతా విజమే!

(దోస్తుగేఫ్, పాల్లిస్, స్వాంట్జ్ వస్తారు.)

దోస్తుగేఫ్: పాల్లిస్ మాస్కోనుండి తెచ్చిన వార్తలు వినండి.

జీనియా: ఈగర్: మీరు పడుకుంటే మంచిది.

పాల్లిన: ఏమీ సంతోషించే వార్తకాదులే. అయినా అదంతా నిశ్చయమయిందీ కాదు. నిశ్చయమయినా నా తెంత మాత్రం సంతోషంలేదు. కానీ యుద్ధానికి ముందుండే వరిస్థితులకి నేను సంతోషిస్తున్నా.

డోస్టగేవ: నీకు సంతోషం కావచ్చు. మాకు మాత్రం కాదు.
(స్వాంట్జాప్ జీనియాతో రహస్యంగా మాట్లాడతాడు)

జీనియా: ఏద్యు? (ఇద్దరూ వెళ్తున్నారు.)

డోస్టగేవ: ఎవ రా ఏదేదీ?

ఈగర్: మెరీనియా. మీరు బయటికిపోయి ఆమెకుమాడండి. వాళ్ళిద్దరు ఏం కుట్రపన్నుకున్నారో తెలుసుకోండి.
(డోస్టగేవ వెళ్తాడు.) పాదరీ: కూర్చోండి. సంగతంతా చెప్పుతా.

పాల్లిన: మాస్కోలో ఒక పెద్ద నిక్కొచ్చింది. రాజనీతి నిపుణులు కూడా జార్ ని పవత్రప్తుల్ని చేయడానికి ఒప్పుకున్నారు. పాలించడాని కన్నట్లుదాని పైగా!

ఈగర్: క్రితం 20 సంవత్సరాల్నించి ఆయనే పాలించాడే.

పాల్లిన: మానవుని బలం కాలంగో క్షీణించిపోతుంది.

ఈగర్: 1913 లో రోమనాఫులు వాళ్ళ మూడుశకాల ఉత్సవం చేసినప్పుడు నికోలస్ నాకు కరస్పర్క చేశాడు. రష్యా అంతా కూడా సంతోషించింది.

పాల్లిన: నాకు తెలుసును.

ఈగర్: అప్పణ్ణించి జరిగిందేమిటి? జార్ నేమనటానికి నీలు లేదు. అతణ్ణి ఆ స్థానంలో ఉంచిన ఆ పద్ధతిని అనవలసిందే. మనందరికీ చాలా హక్కులున్నాయి. కాని అవన్నీ విరుపయోగం. మనం చాపటానికే బ్రతుకుతున్నాం. నేనే కాదు, నీవు, జార్, మనందరము. ప్రపంచంలో విచ్ఛలవిధిగా కాండవిస్తూన్న ఆ క్రూర భయంకర రాక్షసి చేతిలో చావలసిందే. ఈ యుద్ధమున్నదే. తన బలికోసం మమఘ్నలను ఏ కొందరినో మాత్రం ఏరుకోదు: తతిమ్మా అందరినీ కబళిస్తుంది.

పాప్లన్: మీరు యుద్ధాన్ని గురించి కంగారు పడకూడదు. దైవాన్ని నమ్మండి. అన్నీ సవ్యంగానే గడుస్తాయి.

ఈగర్: అన్నీ సవ్యంగా గడుస్తవంటే? క్రొత్తేముంది? మీరు నాకు తెలిసి వచ్చటనుంచి చెప్పుకూన్నదే యిది. చెడుగులోకి వెళ్ళడానికి చెడుగే అవసరమని చెప్పొచ్చేవాళ్ళ మీవంటివాళ్లే.

పాప్లన్: మనం యీ బారాన్ని ఓర్పుతో సహించాలి.

ఈగర్: ఎందుచేత? ఎందుచేతననే నే నడిగేది? కోర్టులో ఎప్పుడైనా మీ దేదైనా వ్యాజ్యముంటే ఎందుకుండ దీ ఓర్పు? మీకు వీరుగానున్న ప్రతి ఆయుధం మీరు పయోగిస్తారు. చర్చికోసం మీరు వేసిన వ్యాజ్యాలు నాకు తెలియ వనుకుంటున్నారా? మీ రిప్పుడు నా బాధని ఓర్పుతో సహించాలంటారు. కాని నేను సహించ

చరేను. నేను చావలసివుంటే తప్పక చస్తాను. కాని దేవుడిముందు మోకరించి అనవసరమైన ప్రార్థనలతోటి, కృతజ్ఞతలతోటి, అభివందనలతోటి మాత్రం కాదు చచ్చేది; నే నెందుకు అభినిందించాలి దేవుణ్ణి :

జీవియా: (రోపలికివస్తూ) ఈగర్: యాకౌ నరెష్టు చేశారని చెప్పడానికొక్కాడు బాప్కిన్.

ఈగర్: అయితే వాళ్ల యాకౌ నరెష్టుచేశారన్నమాట. ఇప్పుడు మీరు చెప్పిన వీతి సూత్రాలకు మీకు కృతజ్ఞాన్ని పాడరీగారూ! (జీవియాతో) బాప్కిన్ ను నా దగ్గరకు పంపించి, గ్లాషాతో కొంచెము వైన్ తెమ్మని చెప్పు.

పాబ్లిన్: ఈగర్: ఏ రోగి త్రాగకూడదని తెలుసుకుందూ!

ఈగర్: నాకు త్రాగుదు చాలా అవసరం.

పాబ్లిన్: ప్రతిదీ వాంఛించడం మీకు అంతమందిది కాదు.

ఈగర్: ప్రతిదీ వాంఛించడం మంచిపని కాదు - ప్రతిదీ చూడటంకూడ మంచిపనికాదు. అదే నాతో వున్న సంగతి. నాకు మహా సులభంగా కనపడుతోంది ప్రతి విషయమూను. (పాబ్లిన్ జీవియావెంట వెళ్తాడు.)

బాప్కిన్: (రోపలికివస్తూ) మీకెట్లా వుందంటే ఈగర్ గారూ!

ఈగర్: గతించిన కాలమే మంచిది. అయితే యాకౌ అరెష్టునాడంటావా?

బాప్కిన్: అవును. నా కృతన్ని పట్టుకపోయి అంతా అరగంటరోపే అయింది. ఈవేళ రాత్రి రైలుమీద

మాస్కో తీసికెడకారట.

ఈగర్: ఇంతకూ అనలు కారణం ఏమిటి?

బాప్కిన్: వాళ్ళు పదిమంది ఉన్నారు. రాజద్రోహ సంబంధమైన కుట్ర చేస్తున్నారు.

ఈగర్: గవర్నమెంటును కూలద్రోయడానికి కుట్రా? ప్రతివాడూ చేస్తున్న పనే అది. వాళ్ళకేం కావాలి?

బాప్కిన్: కొందరికి ఊరికే జారును పడగొట్టడమే వృద్ధేశ్యం. కార్మిక - కర్షకులే దేశాన్ని పరిపాలించాలని మరి కొందరి అభిప్రాయం.

ఈగర్: కార్మికులూ వాళ్ళ చేతుల్లో పడితే రాజ్యం ఏమౌతుందట! దేశం ఏలాలింది వర్తకులే. వర్తకుల సహాయం లేకుండా ఏమౌతుంది?

బాప్కిన్: అదీ సంగతి. ఈగర్: మీకు దోస్తుగేప్ లేకపోతే అసలేమీ నడవదు.

ఈగర్: జారును పడకొయ్యడం, ప్రజా పరిపాలన వాళ్ళకి కావాలి, వీకే కావాలి?

బాప్కిన్: నాకేం కావాలి? అది ఏమీ అవసరంలేదు.

ఈగర్: అయితే నువ్విక్కడి కెందుకు వచ్చావు?

బాప్కిన్: నేనా? ఇప్పుడు యీ స్థానంలో ఎవరినుంచాలా అని అడగటానికి వచ్చాను. నేను మోక్రోజ్‌వని సూచిస్తామనుకుంటున్నాను.

ఈగర్: అతడు నవ ఉద్యోగం ఎందుకు వదిలిపెట్టుకుంటాడు?

బాష్కిన్: ఈ రోజుల్లో పోలీసు పని చేయటం చాలాఅపాయం.
అత నా వుద్యోగాన్ని వదిలేద్దా మనుకుంటున్నాడు.

ఈగర్: అయితే మంచిదే. ఉదయం యిక్కడికి పంపించు.
నీ విప్పుడిక వెళ్ళొచ్చు. (గ్లాషా వస్తుంది. బాష్కిన్
వెళ్ళాడు.)

గ్లాషా: బాకావారు వచ్చినట్లేనా?

గ్లాషా: అతడు వంటింటిలో వున్నాడు.

ఈగర్: మంచిది లోపలికి తీసుకురా. కొంచెం వైన్ కూడా
తీసుకురా.

గ్లాషా: ఈగర్! మీరు త్రాగకూడదు. మీ రెంతమాత్రం
త్రాగకూడదు. మీరు త్వరగా బాగుపడాలి. వాళ్ళందరి
తోను అదేపనిగా మాట్లాడకండి. లోపలికొచ్చేనె
య్యండి. వాళ్ళందరూ మిమ్మల్ని అదోలాగుచూస్తారు.
ఎక్కడికైనా నాతోటి వచ్చేనెయ్యండి. నేనక్కడ
మీరు కుశ్రూషచేసి తిరిగి మీకారోగ్యం చేకూరుస్తాను.

ఈగర్: ఆగు, గ్లాషా! నాకు ఉద్రేకం రేపకు. నేనంటే నీకు
ప్రేమని నాకు తెలుసు. నీవు, షూరా కూడా అంతే.
మిగతావాళ్ళంతా ప్రతి నిమిషం నాకు విషం పెట్టడా
నికి చూస్తున్నారు. అయితే కానీ చూస్తాను. ఏమైనా
సరే నేను తిరిగి ఆరోగ్యం సంపాదించుకుంటాను.
ఇరపోయి ఆ బాకావాణ్ణి తీసుకురా. (గ్లాషాపోతుంది,
బులిషాఫ్ తనంతట తానే వైన్ తెచ్చుకుంటాడు.

గ్లాసులో పోసుకొని గదిగది త్రాగుతాడు, బాకావాడు వస్తాడు. అతడు హాస్యగానిలాగా వుంటాడు. సన్నగా వింతగా వుంటాడు. భుజాన సంచిలో బాకా వ్రేలాడు తూంటుంది.)

బాకావాడు: కుభోజ్జయమ్. ఆరోగ్యాభివృద్ధిరస్తు.

ఈగర్: ఆరోగ్యాభివృద్ధిరస్తు! అట్లాకోరతావన్నమాట నువ్వు?

బాకావాడు: అవును. అదే నేను కోరేది.

ఈగర్: అంత తొందరగా చెప్పేస్తే నమ్మకం కలిగేదెలాగా! సరే. నీ చికిత్సకి షరతులేమిటి?

బాకావాడు: అబ్బే, నా చికిత్స చాలా సుఖమైంది. కాని, యీ ప్రజలున్నారే. దాక్టర్లవగ్గరి మందునీళ్ళకి మోసపోయి మామీద నమ్మకం ఉంచరు. మా చికిత్స మొదలు పెట్టడానికి ముందే చేతిలో డబ్బు పడాలి.

ఈగర్: అలాగేలే. నీ చేతిలో డబ్బు తప్పకుండా పడుతుంది. సరేగాని. నిజంగానువ్వెవరికైనా రోగాలురుచిర్చావా?

బాకావాడు: వందలమందికి నయంచేశానండీ!

ఈగర్: మరి నువ్వు దానివల్ల ఆర్టే సంపాదించినట్లు లేదే?

బాకావాడు: సత్కార్యాలవల్ల ఎప్పుడూ డబ్బు పోగుచెయ్యలేదు.

ఈగర్: అలాగని నువ్వనుకుంటున్నావు. అంతేనా? నువ్వే యే రోగాని నయంచేస్తావు?

బాకావాడు: అన్ని రోగాలకి ఒకటే కారణం. కడుపులో విష వాయువువల్లే ఏదివచ్చినా. అంచేత నేను కువర్చలేని

రోగమే లేదు.

ఈగర్: అయితే బాగానేవుంది. నేనిప్పు డావిచిత్రమైన బాకాను చూడొచ్చా?

బాకావాడు: ఒక నాడెం యిస్తే సరి.

ఈగర్: ఒక నాడెమా? అయితే ఇదిగో నాడెం, నువ్వు ఒక్క సారే దోచెయ్యటం మొదలు పెట్టలా, అదొక నుగుణమే.

బాకావాడు: అది మొదలు పెట్టటానికే. (బాకా పైకి తీస్తాడు. ఘరా వస్తుంది.)

ఈగర్: ఘరా! నా కొత్త వైద్యుణ్ణి చూశావా? ఊ! మంచిది. ఊడు బాకా. ఊడవోయ్. (బాకా వాడు దగ్గి మెల్లిగా బాకా ఊడుతాడు. మళ్ళీ దగ్గి గట్టిగా ఊతాడు.) ఇంతేనా?

బాకావాడు: రోజుకు నాలుగు సార్లు అయిదేసి నిమిషాలు ఊడురా. అంతే, చికిత్స పూర్తయినట్లే.

ఈగర్: చాలా సులువే!

బాకావాడు: నేను వందలకొద్దీ జనానికి నయం చేశాను.

ఈగర్: నువ్వెవరివో నాతో నిజం చెప్పు. మూర్ఖుడివా? బుక్కరివా?

బాకావాడు: (నిట్టూర్పుతో) మీరుకూడా నన్ను నమ్మరన్నమాట.

ఈగర్: నీమీదనా నమ్మకం! కాని, బాకా మానెయ్యకు. నువ్వు మూర్ఖుడివా? లేక మోసగాడివా? నువ్వు నిజం చెపితే

చాలా దబ్బిస్తాను, నాతో చెప్పు.

మూరా: వాణ్ణి బాధ పెట్టకండి, బాబయ్యగారు!

ఈగర్: నే ననే దదే. నీ పేరేమిటి?

బాకావాడు: గేబ్రిల్ యువాకోఫ్.

ఈగర్: గేబ్రిల్? నిజం చెప్పటం. ఉత్తమం. ఏమంటావు గేబ్రిల్?

బాకావాడు: అది చెప్పటం సులువే. ఎవరూ దాన్ని తప్పనలా యింతవరకు.

ఈగర్: ఊ, బాగుంది. నీ కెంత కావాలో ముందు చెప్పి నా ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పు.

బాకావాడు: పదహారు నాణా లిస్తారా?

ఈగర్: ఇదిగో పర్చు. మూరా! అతనికి దబ్బు లెక్కపెట్టి ఇయ్యి. పదహారేంటి గేబ్రిల్?

బాకావాడు: నాది పొరపాటే. నే నింకా ఎక్కువ అడిగి ఉండా ల్సింది.

ఈగర్: అయితే నువ్వు మోసగాడివే.

బాకావాడు: ఒక విధంగా అంతేలేండి. కాని, పూర్తిగా కాదు. ప్రతి విషయంలోనూ ఒక రకమైన మోసం ఉందని మీ కందరికీ తెలుసు.

ఈగర్: అతనికి ద బ్బిచ్చేయి మూరా!

మూరా: మోసం చేయటానికి నీకు సిగ్గులేదూ?

బాకావాడు: మీరు నమ్మకం కుదిరితే అది మోసం అనిపించు

కోడు.

ఈగర్: ఆ మాట కూడా నిజమేలే. ఫాదిరీ పాన్లినకు యీ మాత్రం తలకాయ లేదు చెప్పడానికి.

బాకావాడు: మీకు నిజం చెప్పాలంటే యీ బాకా కొంతమందికి ఉపకరించింది. నా మాట నమ్మొచ్చు అంతమట్టుకు.

ఈగర్: మంచిది. (మూలాతో) అతనికి యిరవై అయి దియ్యి

బాకావాడు: (సిగ్గుగా) చాలా నమస్కారాలు. (పిరిగ్గా) అయితే కావచ్చు. మీరు బాకా చికిత్స చేయించుకుంటారా? ఇ దెల్లా పని చేస్తుందో దేవుడికే తెలియాలి. కాని కొన్ని సార్లు మాత్రం పనిచేస్తుంది.

ఈగర్: వద్దు; వద్దు గేబ్రిల్! ఒకసారి ఊడు వినాలి. నీ శక్తి కొద్దీ ఊడెయ్యి. మేము వింటాము. (బాకావాడు ఊపిరి బిగించి చెవులు గట్ల పడేటట్టు ఊతాడు. మూలా చేతులతో చెవులు కప్పకొని నవ్వుతుంది. దోస్తుగేప్, స్వాంట్జాప్, జీనియా, వర్వరా, బాష్కిన్ తొందరగా వస్తారు.

వర్వరా: అ దేమి టండీ నాన్నగారూ?

జీనియా: ఈగర్! ఏమి టీ పని?

స్వాంట్జాప్: (బాకావానితో) బాగా తాగి వచ్చావా?

ఈగర్: అతణ్ణి ముట్టుకోకు. అతణ్ణి ముట్టుకోటాకి దైర్యమే! గేబ్రిల్! అందరి చెవులు గట్ల పడిపోయేలాగా ఊ డేయి! వాడు గేబ్రిలు మా గేబ్రిల్!

స్వాంట్టాఫ్: వాడి కేదో ముంచు కొచ్చింది.

వర్వరా: మీకు వినపడటంలా! మీకే: ఏదా?

ఈగర్: కానీ గేబ్రిల్? అది వాళ్ళ కిచ్చేయి ఊదు గేబ్రిల్!
గట్టిగా ఊదు. ప్రపంచానికి ప్రళయం!

[తెలు]

మూ దో రం గం.

[రెంట్ రంగస్థలమే. సాయంత్రం ప్రతి వస్తువూ యదా స్థలం లోంచి కదలడంలేదు. తేలికమీద ప్లేటు ఉంటుంది. పేకేజీలు, సీసాలు ఎక్కడ పడితే అక్కడ ఉంటాయి. ఒక మూల సామానుంటుంది. మెరీనియా శిష్యురాలు తైసియా ఒక సూట్ కేసు తెరుస్తుంది. తేలిలో శ్రీ లో వాళ్ళు ఒక ప్రక్కన నిలబడి ఉంటుంది, తేలిలో మీద వీసం వెలుగు తుంటుంది.]

గ్లాషా: మెరీనియా అమ్మగా రిక్కడ చాలా చాలం వుంటారా?

తైసియా: నాకు తెలియదు.

గ్లాషా: నీ వయస్సెంత?

తైసియా: పందొమ్మిది.

స్వాంట్టాఫ్: (క్రిందికి వస్తూ) పందొమ్మిది! నువ్వలా సిగ్గు పడరావే?

తైసియా: మేము మగాళ్ళతో మాటలాడకూడదు.

స్వాంట్టాఫ్: మీ అమ్మగారు టీ తీసుకున్నారా?

గ్లాషా: ఇంకా లేదు.

స్వాంట్టాఫ్: నువ్వు కొంచెం సిద్ధము చేసి పెట్టు. ప్రయాణం మూలాన్ని ఆవిడకి అవసరమవుతుంది. (గ్లాషా వెళ్తుంది.) ఏం జరిగింది? సిఫాయలు భయ పెట్టారా? నిన్ను?

ట్రైసియా: ఊహ.

స్వాంట్టాఫ్: ఏం జరిగిందో చెప్పవూ?

ట్రైసియా: అలాగేనండీ వా యొక ఆవును చంపి, కాన్స్టెంటికి నిప్పు ముట్టించటానికి ప్రయత్నించారు. (వర్వరా వస్తుంది.) తీసుకువచ్చింది. (ట్రైసియా వెళ్ళిపోతుంది.)

వర్వరా: ఏమిటి, ఆమె శిష్యురాలితో బాధాభావితంకొడుకున్నారా?

స్వాంట్టాఫ్: మెరీనియా యీ యిల్లలో ఉండటం నాకు బాగా బాగా లేదు.

వర్వరా: ఇది యింకా మన యిల్లు కాదే. టయాటిన్ ఏం చెప్పాడు.

స్వాంట్టాఫ్: టయాటిన్ ఒక మూర్ఖుడైనా కావాలి. లేకపోతే అలా నటిస్తూ అయినా ఉండాలి.

వర్వరా: (అలరించి) నాన్నగారి మూలుగేనా అది?

స్వాంట్టాఫ్: బారా ఊదిన తరవాత ఆయన మెదడు సరిగా లేదని ఆ డాక్టరు వెల్లవలని ధృవపరచమంటే వాళ్లు వొప్పు కోరారు. గ్లాషా కేమైనా విల్లులో రాస్తే, మళ్ళీ చచ్చి నంత పనవుతుంది.

వర్వరా: మెలీనియా చూచుకుంటుందిలే ఆ పని. షూరా టయా
టిన్తో బాగానే కలుస్తుంది.

స్వాంట్జాఫ్: ఆ మాత్రానికే ఏమయినట్టు. మీ నాన్నలాగే ఆవిడ
జిత్తులమారి.

వర్వరా: నేను ఎప్పుడూ మీకు షూరా అంటే చాలా యిష్ట
మనుకునే దాన్ని. ఆవిడతో బాగా కలిసి తిరిగే వారే
మీరు?

స్వాంట్జాఫ్: షూరా నాతో కలిసి తిరిగేది నీ కవళారం చెయ్యాలనే

వర్వరా: అంచేత నువ్వు తలక్రిందు లయిపోయావు. ఇదిగో
మళ్ళీ పాస్లిన్ మెల్లిగా యింట్లోకి వెడుతున్నాడు.
చర్చి నేవకులు యింటిని ముట్టడి వేశారు. (పాస్లిన్
ఎలయిజవేటాతో వస్తాడు.)

పాస్లిన్: పేవర్లనిండా పచ్చి అబద్ధాలే. అందులో కొత్తేముంది.
గుడ్ యీవినింగ్:

ఎలయిజవేటా: నేను నమ్మను. ఆయనేం చెపుతున్నారో వింటు
న్నారా?

పాస్లిన్: దాన్నిగురించి ఏమీ సందేహం లేదు. సింహాసనం
వదిలేయవుని జారుని బలవంతం చేసినమాటవాస్తవం
నెంటుపీటర్సుబర్గ్కి వెళుతూంటే సామ్యవాదులు
కొందరు దారిలో ఆపేశారు.

స్వాంట్జాఫ్: ఊ! అయితే ఏమిటంట?

ఎలయిజవేటా: ఫాచిరీ పాస్లిన్ విప్లవం ఒప్పుకోడు. యుద్ధం

చేయాలంటాడు. యుద్ధంతో విసిగిపోయాను నేను, అదే కాకుండా నాకు పారిస్ వెళ్ళాలని ఉంది.

పాబ్లిన్: ఏమయినా సరే, మనం చేయ దలచుకొన్నది మన కుపకరించదు. అసలు సంగతి మన చేతులు దాటి పోయింది.

పర్వరా: పాదిరీగారూ! నిజానికి చర్చివారు రక్తపాతా న్నా పే పజ్జే న్నుండాలి.

పాబ్లిన్: ఇప్పుడు నాకు యీ వాదాలతో పని లేదు. నే నిక్కడికి ఈగర్ సంగతి తెలుసుకోవటానికి వచ్చాను.

పర్వరా: మార్పు చాలా స్వల్పం.

పాబ్లిన్: ఇంకా.....? (తల గోక్కుంటాడు.)

స్వాంట్జాఫ్: దాక్టర్లు ఏమంత చెడ్డగా చెప్పాలా.

పాబ్లిన్: మంచిది. ఆహా! దాక్టర్లు పీజుకోసం తంటాలు వడినా నేను యిదివరకే గ్రహించి వుండవలసింది.

స్వాంట్జాఫ్: ఫ్రైదీలను వదిలేశారట.

పాబ్లిన్: ఔనోను, అదే ఆశ్చర్యం! ఇక నేం జరుగుతుం డంటారు మీరు?

స్వాంట్జాఫ్: సామ్యవాద సంఘాలు వెంటనే నిర్మింపబడి అన్ని టిసీ సరి చేస్తాయి. సామ్యవాద పరిపాలనలో వ్యాపార నిపుణులు.....

టాష్కన్: (లోనికి వస్తూ) మోక్రోజిఫ్ యిక్కడే వున్నాడు.

స్వాంట్జాఫ్: అతని కేం కావాలి?

బాష్కిన్: పోలీసు పని చేయటం అపాయమని ఉద్యోగం వదలు
కున్నాడు. అతను మనకోసం అడవులో పని చేస్తా
డట.

స్వాంట్జాఫ్: అయితే మీరు పెట్టుకుంటున్నారా అతన్ని?

బాష్కిన్: మన కింకో మనిషి కావాలి. లాప్టేవ్ ని నమ్మడానికి
వీల్లేదు. దోనాట్ అతి నమ్మకస్తుడు. న్యాయాన్యాయ
సంశయాలతో ఎక్కువ శంక పెట్టుకోని మనుష్యు
లే మన కిప్పుడు కావాలి.

స్వాంట్జాఫ్: మనం న్యాయంకోసం, సత్యంకోసం పోరాడ వలసి
ఉంది.

బాష్కిన్: నువ్వు మోక్రాజిఫ్ ఉద్యోగానికి ఒప్పుకోవడం మం
చిది. ఈగర్తో యిదివరకే మాటలాడేను.

స్వాంట్జాఫ్: (చుజా రెగరేస్తూ పయటకి వెళ్తాడు.)

వర్వరా: నాన్న ఏం చెప్పాడు?

బాష్కిన్: ఈవాళ పంపించమని చెప్పాడు. అత డిక్టే
ఉన్నాడు. నీ థర్తతో అతనికి పరిచయం చేస్తానని
చెప్పాను. నీవైనా అతణ్ణి చూస్తావా?

వర్వరా: లోపలికి తీసుకురా. (బాష్కిన్ వెళ్తాడు. వర్వరా
నోటు బుక్కులో ఏదో వ్రాసుకుంటుంది. బాష్కిన్
మోక్రాజిఫ్తో వస్తాడు. అతని ముఖం గుండ్రంగా
ఉంటుంది. కనుబొమ్మలు ఆశ్చర్యాన్ని సూచిస్తాయి.

ఇంకా పోలీసు వేషంలోనే వుంటాడు. రివాల్యరు ప్రక్కన వేలాడుకుంటుంది. సలాం చేయటానికి కాళ్ళతో చప్పుడు చేస్తాడు.)

మోక్రాజవ్: తమరు చిత్తగించి నన్ను తమ నేవలో పెట్టుకొంటే చాలా కృతజ్ఞుణ్ణి.

వర్వరా: నిన్ను కలుసుకోవటం నాకు చాలా సంతోషం. ఇంకా నువ్వు యూనిఫాం లోనే వున్నావు. నీవు ఉద్యోగం విరమించావనుకుంటాను, అవునా?

మోక్రాజవ్: నిజమే. పోలీసు దుస్తులతో పీడిలో కనపడటం అపాయమే. అందువల్ల నేను ఓవరుకోటు తొడుక్కుంటాను. రివాల్యు రెప్పడూ కూడానే ఉంచుకుంటున్నాను. మూక కొంటించినా ఎప్పడూ సిద్ధంగా ఉండటం మనకే మంచిది.

వర్వరా: కొత్త ఉద్యోగాని కెప్పుడు సిద్ధపడతావు?

మోక్రాజవ్: ఈ క్షణం. నే నిదివరకటినుంచీ ఆలోచిస్తున్నాను. అడవికి వెళ్ళడానికి రేపే సిద్ధం.

వర్వరా: ఈ దొమ్మి యింకా చాలాకాలం ఉంటుం దనుకుంటున్నావా?

మోక్రాజవ్: వేసవికాలం అఖరు వరకు ఉంటుందనే అనుకుంటున్నాను. చలికాలం వచ్చిందీ అంటే రకం మారాలి.

వర్వరా: విప్లవం ఋతువు మీద ఆచారపడి ఉంటుందని నాకు తెలియదు.

మోక్రోజవ్: మీ రేమీ అనుకోకపోతే మీ రక్కడే పొర
పాటు పడుతున్నారంటాను. వేసవికాలంలో అల్లరి
చేస్తూ వీధులలో తిరగటం కంటే సంతోషం ఏమీ
లేదు. మంచు కురవటం మొదలైతే అన్నీ
మారుతవి.

వర్వరా: నీవు సర్వమూ మన మేలు కొరకే అనే సిద్ధాంతం
గల వాడివి.

మోక్రోజవ్: పోలీసులంతా అంతే. పోలీసు రేమిటి, సిఫాయీలూను.
లేకపోతే జీవితమే దుర్భరం వాళ్ళది.

వర్వరా: నీవు నైన్లంలో చూడ వున్నావా?

మోక్రోజవ్: రిజిస్ట్రార్ నేనొక సార్జెంటుని.

వర్వరా: (చేతి సందిస్తూ) మంచిది. గుడ్ బై. రాజంటే నీ
విప్లవదళా వసుకుంటాను.

మోక్రోజవ్: (చేతికి ముద్దిడుతూ) తమ లజ్జ. (వెళ్తాడు.)

వర్వరా: వీడు చూస్తుంటే ఉన్నాడు.

బాప్కిన్: ఎంత మూర్ఖుడైతే అంతమంచిది. ఈ రోజుల్లో తెలి
వైన వాళ్ళ సంఖ్య ఎక్కువ. వాళ్లు చేసే పని కనబడు
తూనే వుండిగా. దేశాన్ని కలగొందులు చేస్తున్నారు.

పాప్లెన్: (ఎలయిజవేటాతో) చర్చి నేవకులకి వాక్వాతంత్ర్యం
యిస్తేగాని వాళ్ళేమీ చేయలేదు. (గ్లాషా. మూలా
ఈగర్ని తీసుకువస్తారు.)

ఈగర్: ఏమిటి? ప్రతివాళ్ళూ యిలా తేరిపార చూస్తున్నారు నా

- వంక, ఇదివరకు ఎన్నడూ మీరు నన్ను చూడనట్టు?
- పాల్లిన: మీ రిక్కడికి రావడం మా కాళ్ళర్యం వేసింది.
- ఈగర్: అయితే నేను పోయా ననుకుంటున్నారా? ఇహా! నేను చావను. యాకొ ఖై దివరలే ఉన్నాడన్నమాట.
- బాష్కిన్: అవును. ఖైదీ లందరిని వదిలేశారు.
- స్వాంట్జావ్: అందఱు రాజకీయ ఖైదీలనూను.
- ఈగర్: యాకొకీ మంచి రోజులు పట్టినై. జార్ కి అంత్యం కాలం ప్రాప్తమయింది. మీ రేమంటారు ఫాదరీ?
- పాల్లిన: నేను: నే నెవరిని ఈ సంగతులు విచారించడానికి. ప్రజలు తరువార చేసే పనేమిటి?
- ఈగర్: కొత్త జార్ నెన్నుకుంటారు. ఏదో ఒక రకమైన జారు లేకుండా ఉంటే వారం రోజుల్లోనే వీళ్లు పీకెలు కోసుకుంటారు.
- పాల్లిన: మీ రిప్పుడు సరిగ్గానే ఉన్నారు. మీ రోగం వడలిపో తుంది చివరకి.
- ఈగర్: చివరకి! పాల్లిన: మనం మాట్లాడుకోవలసింది చాలా ఉంది. జోలెడన్ని సంగతులు. (ఇతరులు పోతారు.) షూరా! వెళ్ళకు. రా, యిక్కడ కూర్చో.
- షూరా: మీరు పడుకోవాలి.
- ఈగర్: దువరడు ఫాదరీ: మీరు కొత్త చర్చిని గురించి, విచి త్రమైన గంటలను గురించి, మాటలాడటానికి వచ్చారు. నేను మూర్ఖంగా డ బ్లిచ్చినట్టయితే కొన

దలచుకున్నారు కూడా.

పాల్లిన: ఎంతమాత్రం కాదు. మీ రెళ్లాఉన్నారో చూద్దామని వచ్చాను. కాని పూర్వం మీరుచేసిన చాన - ధర్మాలు తలచుకొంటే.....

ఈగర్: పూర్వపు రోజులు పోయినై. 'నా కోసం ప్రార్థిస్తా నన్నారు మీరు. అది నా కేమీ ' ఉపకరించలేదు. నేను జబ్బుగా ఉన్నానని నాకు తెలుసు. మీరు మీ మాటలతో నన్ను మూర్ఖుణ్ణి చేద్దా మనుకోకండి.

పాల్లిన: శమించండి ఈగర్:

ఈగర్: మీ దైవానికి సిగ్గు లేదా? నా డబ్బు తీసికొని నేను చస్తుంటే చూస్తూ ఉరుకోవటానికి?

పాల్లిన: మీరు అట్లా మాట్లాడకూడదు.

ఈగర్: ఎందుకు మాటలాడకూడదు? నాకు చావంటే భయం లేదు. కాని, నాకు, నావు అందరకీ యెలా వస్తుందో తెలుసుకోవాలనుంది.

పాల్లిన: పరిపూర్ణ జీవితం లోనికి ప్రాణి గొరటానికి మృత్యు వాక పోపానం.

ఈగర్: నాకు పరిపూర్ణ జీవితం అక్కర్లేదు. నేను యీభూమి మీద నివసిస్తే చాలు.

పాల్లిన: మీ జబ్బే చిమ్మ ల్నిట్లా మాటలాడిస్తుంది. నేను పోవాలి. రైఫ నేనుకు ఇలాంటి మాటలు వినదు. (వెళ్తుంది.)

ఈగర్: ఘోరా! యితడు అసహ్యకరమైన దగాకోరు. నువ్వు పెద్దదాన వయినాక నేను చేసిన తప్పులు మరి చేయ కూడదు.

ఘోరా: మీరిక పడుకోవాలి.

ఈగర్: బాకావాడు వచ్చినతరవాత నాకు మరి సరిగా లేదేవి గందరగోళం చెయ్యటం మొదలు పెట్టేరు వీళ్లు. దాక్కర్లు వాళ్ళని అణిచేశారు. ఘోరా! నాకు మరి పోలే దని నీకు తెలుసా?

ఘోరా: ఆఁ. పూర్తిగా తెలుసును.

ఈగర్: అది నిజం. నేను మునుప టంత బాగా ఆలోచించ రేను. కాని మనిషి జీవితంలో వున్నప్పుడే చావు బ్రతుకుల అర్థం తెలుసుకోవాలని కుతూహల పడ తాడు.

ఘోరా: మీ రట్లా మాటలాడితే నే నొక్క నిమిష ముండ నిక్కడ. మీరు తప్పకుండా నయమౌతుంది. గ్లాషా సరిగ్గానే చెప్పింది మీ రీ యిల్లు వదలి పెట్టి ఎక్కడి కన్నా వెళ్ళాలని. మీరు మాట వింటేనా?

ఈగర్: మాట వింటేనా! ప్రతివాళ్ళ మాటలు వినడం తప్ప నేను చేసేదేమీ లేదు. ప్రతి ప్రయత్నం చేస్తున్నాను. సోర్రూనా యీ సాయంత్ర మిక్కడికి వస్తుంది. ఆవిడ వల్ల యేమైనా అవుతుందేమో చూద్దాం.

పూరా: అయితే బాగానే ఉంది. మీరు నాకోసమైనా ఒక్క షణం పడుకోండి నాన్నా!

ఈగర్: పడుకున్నప్పు డనలే బాగుంటుందేదు. నీవు పడుకొంటే నీవు లోబడినట్లే. నాకు మాట్లాడాలని ఉంది. చాలా విషయాలు చిన్నప్పటినుంచీ నీతో మాటలాడలేదూ? నీకు జ్ఞాపకం లేదా నీకు కథ రెట్లా చెప్పేవాణ్ణో?

పూరా: ఉంది.

ఈగర్: ఆ కథ లన్నీ నిజమే. నే నెప్పుడూ నిజమైన కథలే చెప్పేవాణ్ణి. అంతే, నేను బ్రతికిందంతా అంతే. నే నర్థం చెసికొన్నదీ అంతే. మరి గురువులూ, రాజకీయ వేర్తిలూ, వాళ్ళందరికీ నాకూ సంబంధం మేమిటి? వాళ్లు నా కెందుకు కావాలి? దేవునిలో నమ్మకం లేదు నాకు. ఎందుకు నమ్మాలి? మనిషిని, మనిషి శక్తిని నమ్మరాదు నేను. ఇప్పుడు కొద్దిమంది నిరాశం బర జీవులు ఎక్కడైతే ఉండి ఒకళ్ళతో ఒకళ్లు పోరాడుకుంటున్నారు.

పూరా: ఈ విషయాలని గురించి మీరు చింత పడకూడదు.

ఈగర్: నీవు చెప్పించి నిజమే: నే నెందుకు చింతపడాలి?.... నూత్నంగా సృష్టించే రాజ్యం నాకోసం గాదు. కాని నీ సంగతేమిటి? నీ వెళ్లా బ్రతుకుతావా? ఆ ప్రాంత సృష్టిలో?

మూరా: నన్ను గురించి ఏమీ చింతపడవద్దు మీరు. జీనియా (లోనికివస్తూ) మూరా: ఆంబోనియా, ఆమె సోదరుడు నిన్ను చూడటానికి వచ్చారు. అక్కడ ఉన్నారు.

మూరా: ఉండనీ.

జీనియా: మీ నాన్నగారితో నేను మాట్లాడాలి.

మూరా: బాగానేవుంది. అనవసరమైన సంగతులన్నింటితోటీ ఆయన కేమీ చింత కలుగచేయకూడ దివ్వుడు.

జీనియా: అవును. నేను చేయదగిన దేమిటో, చేయకూడని దేమిటో నిర్ణయించి చెప్పటంకూడ మొదలెట్టావు. (మూరా పోవును) మూరా టయాటిన్ తో తిరుగుతూం ది. మీకు తెలిసే వుంటుంది.

ఈగర్: అయితే ఏం?

జీనియా: అయితే ఏం! ఆవిడికి తగిన పదుడు కాదు. ఇదంతా స్వాంట్టాప్ చేశాడు. ఒక దరిద్రుడికి మనం ఆశ్రయం యిస్తే అత డింటికంతా అధికారం చెలాయిస్తున్నాడు మనకేం దిక్కురేనట్టు.

ఈగర్: ఇంకా యేమైనా చెప్పాలా?

జీనియా: ఆఁ. ఇంకా ఉంది. మెలీనియా యిక్కడే వుంది.

ఈగర్: ఏం కావాలి, ఆవిడకి?

జీనియా: ఆవి డిప్పు డవస్ట్ లో ఉంది. అల్లరి మూక కొందరు కాన్వెంటులో అల్లరి చేస్తున్నారు. ఇదంతా ధోనాట్ చేసిన పనే. అత డింకా హుషారిస్తున్నాడు వాళ్ళకి.

ఈగర్: మెలీనియా కష్టాలతో నా కవసరం లేదు.

జీవియా: ఈగర్: మీరు మెలీనియాతో ఎందు కనకూడదు?

ఈగర్: ఎందు కనకూడదా? - ఎందుకనాలి?

జీవియా: ఆవి దెవరు? నా లోబుట్టువేగా.

ఈగర్: అయితే ఏమిటో నాకు తెలియటం లేదు. నీవు కావాలంటే రప్పకుండా ఆవిడిని చూస్తాను.

జీవియా: ఆవిడితో కొంచెం మృదువుగా మాట్లాడండి. మీరు జబ్బుమూలాన్ని యిలా చిరాకుగా ఉన్నారంటాను. (వెళ్తుంది.)

ఈగర్: చిరాకూ! (వర్వరా వస్తుంది.) అబద్ధాలకోరు. వాళ్ళందరూ ఒకటే మచ్చు.

వర్వరా: బాబయ్యగారూ: అమ్మ టయాటిన్ నుగూర్చి మాటలాడుతూంటే విన్నాను.

ఈగర్: నీవు విన్నావా? ప్రతీదీ వింటావు. నీ కనకూ వినటం కంటే వేరే పనిలేదు.

వర్వరా: టయాటిన్ ను మారా నెందుకు పెళ్ళి చేసుకో వద్దం దోంవో అమ్మ? అతడు మంచివాడు, శాంతమైనవాడు పైగా ఎక్కువ కట్నం అడగడు. ఈ సంబంధం నాకు బాగా నచ్చింది.

ఈగర్: బాగా నచ్చింది. చాల పరిపూర్ణ మైంది. ఇంతకంటే మంచిది కుదరదు. పైగా అతడు నీ ప్రియమైన భర్త రాలూడు వాడూ. మారా కిచ్చిన డబ్బు టయాటిన్

నుంచి మీరు సునాయాసంగా తీసికోవచ్చు.

వర్వరా: నా కేం తెలియడం లేదు, మీరు చెప్పేది.

ఈగర్: ఇక వెళ్లు, మీ పెద్దమ్మతో మాటలాడాలి. (వర్వరా పోతుంది. మెరీనియా వస్తుంది.) అయితే మనం మన దెబ్బలాట మరచిపోవాలన్న మాట. ఇహా?

మెరీనియా: న న్నిలా అగౌరవంచేయటానికి ఏమీ కారణం కన పడదు.

ఈగర్: కారణం లేదూ? అది నీవు మరచిపోతావు. మా పాపాలు పోగొట్టు. మా యెడల అపచారం చేసినవాళ్ళని మేము క్షమిస్తాం. ఇంతకీ నీ కొచ్చిన అప దేమిటి?

మెరీనియా: ఇప్పు డేం జరుగుతుందో తెలుసుకోవాలని ఉంది. భగవంతుని ప్రతినిధి యైన జారుని పవత్రప్రజ్ఞ చేశారు: తర్వాత వచ్చే దేమిటి? భగవంతుడు తన ప్రజలమీద కారు మేఘం కప్పేశాడు. వారు దైవ దూరులై అన్యాయ వర్తకులుగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. వాళ్ళ గొయ్యి తమ కాళ్ళ కింద తామే తవ్వకుంటున్నారు.

ఈగర్: కొత్త స్వాంతంత్ర్యోదయాన్ని గురించి యాకౌ నీకు చెప్పే పుంటాడు.

మెరీనియా: ఈ యాకౌలాంటి వాళ్ళే దీనికంతకు మూలం. గవర్నరును తలక్రిందులు చేసి ఉస్మాలోవిస్కీ అతని స్థానం ఆక్రమించాడు.

ఈగర్: తేడా యేమిటి? ఒక నిరంకుశుడికి మరొక నిరంకుశుణ్ణి మార్చడం.

మెలీనియా: నిన్న విషప్పుగారు మనం అంతా ఒక అగాధంలో ఉన్నా మన్నారు. ఇప్పుడు వీళ్ళంతా రాజకీయాలు సరిగ్గా నడుపుతారని ఎట్లా అనుకోవడం? అనాది నుంచీ శక్తి కలిగిన కత్తి. శిలువ యీ దేశాన్ని పాలిస్తున్నవి.

ఈగర్: శిలువ లేని కాలంలో కూడా రాజ్యాలు పరిపాలింపబడినట్లు యీ విషప్పుకి తెలియాలి.

మెలీనియా: విషప్పుకు వ్యతిరేకంగా ఏమీ చెప్పక్కర లేదు. జార్ పద బ్రష్టుడు కావటం మీకు చాలా సంతోషమనుకుంటాను. మిమ్మల్ని తప్పక భాధ పెడతారు.

ఈగర్: మనం తగవులాడ కూడదు. మిగతా విషయాలు తరవాత మాటలాడుకుందాము. సోర్బూనాతో మాట్లాడాలి. (పిలుస్తాడు.) జీనియా!

మెలీనియా: సోర్బూనా దెయ్యాలతో పనిబడి ఉంది.

జైనియాను ప్రొఫెటేజీను తీసుకు రమ్మని పంపించాను.

ఈగర్: ప్రొఫెటేజీ పిచ్చి వెళవ. వా డవసరం లేదు. వాడు నన్ను జడిపిస్తాడు. నేను సయం చేసుకోవాలి. (జీనియా వస్తుంది.) జీనియా! సోర్బూనా వచ్చిందా?

జీనియా: అవిడ వచ్చింది. అందరూ వెళ్ళితేగాని యిక్కడకు రాదు.

ఈగరు: మీ రందరు వెళ్ళండి, మీ యిద్దరు దయ చెయ్యండి.
(జీనియా, మెలీనియాలు వెళతారు. కౌంచెం నేపటి
లో సోర్బూనా వస్తుంది. ఈగర్ పార్శ్వం రుద్దు
కుంటాడు. మెల్లగా సోర్బూనా వస్తుంది. మాటలా
డదు రాని. మంత్రకత్తెలాగ చేతులతో ఎన్నో వికా
రాలు చేస్తుంది. గాలిలో కనపడని ఎన్నో వస్తువుల్ని
తీసివేస్తున్నట్టు.

ఈగర్: సు వ్యేం చేస్తున్నావ్?

సోర్బూనా: దేవుని కుమారుడైన మానవుని శరీరమునందు భౌతి
కముగా ఆవేశించిన ఓ భూతములారా: ఓ దుష్ట
భేద చైతన్యములారా: మిమ్ము యీ రోజున పటాపం
చలు చేయుచున్నాను - తక్షణమే పటాపంచలు కందు.
మీ కెట్లా ఉందండీ:

ఈగర్: నాకు జబ్బుగావుంది. మీరు భూతాలని పంపేశారా?

సోర్బూనా: నాకు భూతాలతో సంబంధం లేదు. దైవంతోనే.

ఈగర్: భూతాల్ని ఏమీ చేయలేకపోతే మీ రేమీ లాభం చేయ
లేరు. మత గురువు లప్పుడే నాకోసం ప్రార్థించేరు
దేవుణ్ణి.

సోర్బూనా: మీకు నాలో నమ్మకం లేదన్నమాట. నమ్మితేగాని
నేను చేసే దేమీ లేదు.

ఈగర్: భూతం దగ్గరనుంచి వచ్చి వుంటే నేను నమ్మి యుం
దును. నీవు నన్ను పూర్తిగా ఎరుగుదువు. కలిసుణ్ణి.

మోహపాశబద్ధుణ్ణి. దురాశాపరుణ్ణి. నేను మహా
పాపిని. దేవుడు నన్ను త్రోసివేశాడు. మీకు భూతా
లతో సంబంధం లేకపోతే మీ రిక్కడనుంచి దయ
చెయ్యొచ్చు.

సోర్రూనా: వాళ్లు నిన్ను గురించి చెప్పినవంతా నిజమే. నీవు ధనం
యివ్వగలిగితే నేను సహాయం చెయ్యగలను.

ఈగర్: నే నిచ్చగలను.

సోర్రూనా: నొప్పి ఎక్కడ? చెప్పండి?

ఈగర్: ఇక్కడ.

సోర్రూనా: ఒక రహస్యం చాచుతారా?

ఈగర్: మరేం భయంలేదు, నే నెవరికీ చెప్పను.

సోర్రూనా: అయితే జాగ్రత్తగా వినండి. రెండు రకాల భూతా
లున్నాయి. నల్ల భూతాలు, పచ్చ భూతాలు. నల్ల
భూతాల్ని మత గురువు ప్రార్థనవల్ల పోగొట్ట కలదు.
కాని పచ్చ భూతాల్ని పంపించివేయడానికి ఒకే ఒక
మార్గముంది.

ఈగర్: ఏమిటది?

సోర్రూనా: దేయ్యాలరాజుతో నేను స్వయంగా మాట్లాడాలి?

ఈగర్: ఇది నన్ను నమ్మమంటావు, ఔనా?

సోర్రూనా: దానికి చాల దబ్బువుతుంది.

ఈగర్: పో అవతలికి. రన్నులు తినకుండా బయటికి పో
ముందు. మీ రందరూ నాకు విచ్చెత్తిం దనుకున్నారా?

(ప్రక్క గదిలోనుండి గ్లాషా వస్తుంది.)

గ్లాషా: ఏం జరిగింది?

ఈగర్: దాన్ని బయటికి గెంటు.

గ్లాషా: నిన్నే, వెళ్ళమంటున్నారు. వినపడలా?

సోరూనా: సోరూనా కడ్డొస్తున్నారు, జాగ్రత్త! తరువాత మీరు విచారపడతారు.

గ్లాషా: ఓసి మాయలమారీ! పో అవతలికి. (సోరూనా పోతుంది.)

ఈగర్: ఇన్.

గ్లాషా: ఏం జరిగిందండీ? (మెరీనియా జీనియాతో వస్తుంది.)

ఈగర్: మెరీనియా! దేవుడికి బాధ తెలుస్తుం దంటావా?

మెరీనియా: శ్రీస్తు మనందరితోనం నిలువమీద బాధపడ్డాడు.

ఈగర్: ఆ శ్రీ.....నా కిప్పు దేమీ బాగాలేదు. జీనియా! దాని కేదై నా యిచ్చి పంపెయ్యి. నే నలసిపోయాను. మూర్ఖులు, దగాకొర్ల కంటే ఎక్కువ అలవగొట్టారు నన్ను. గ్లాషా! నా గదిలోనికి తీసికెళ్లు నువ్వు. (వాళ్లు పోతారు.)

మెరీనియా: ఇరడు తెలివిలోనే ఉన్నాడు మనిషి. పిచ్చిగా నటిస్తాడు.

జీనియా: అతడు యెత్తులమారి. మనం ఏం చెయ్యా లిప్పుడు?

మెరీనియా: సటించనీ; కోర్టుకు వెళ్ళితే అన్నీ తేలతయి. మనకే నయం. కావలసినంతమంది సాక్షులున్నారు. సోరూనా

పాదిరీ, పాల్లిన వీళ్ళందరినీ పిలువవచ్చు మనం. ఇంకా బాగానే వుంది వ్యాపారం మారా ఒక రైతేకాస్తే మనం భయపడవలసింది. అతడేదైనా గ్లాషాకి వ్రాసిదు ఇతనికి పిచ్చెక్కిందని మనం రూఢిచేయాలి.

జీనియా: నాకేం చేయటానికీ తోచటం లేదు.

మెలీనియా: నేను చెవుతున్నాను విను. నీవు నా మాటే వింటే ఇవంతా జరిగే ఉండకపోను. నీవు హాయిగా బాప్కిన్ ను పెళ్ళి చేసికొని ఉంచువు.

జీనియా: అది చాలాకాలం క్రిందటి మాట. అతడు ఎం తంద మైన మనిషి: అప్పుడు నీకు కూడ నామీద అసూయ కలిగింది.

మెలీనియా: నీమీద నా కెందు కసూయ?

జీనియా: మనం పాత గాయార్ని రేపుకుంటే లాభం లేదు. ప్రొఫోతేకే సంగ తేమిటి? ఈగర్ చగ్గరకు వాణ్ణి పంపటం మంచి దంటావా యిప్పుడు?

మెలీనియా: ఎందుకు రాదు? మనం ఎందుకు అర్థాంతరంగా మన స్థానము మార్చుకోవాలి? నిర్ణయించేసి తీసుకురా అతణ్ణి. (జీనియా వెళ్తుంది) డైనియా: (డైనియా వస్తుంది.) విశేషా లేమైనా తెలిసినవా?

డైనియా: లేదు. ఆమె ఏమీ చెప్పటం లేదు.

మెలీనియా: ఆ గయ్యాశేనా?

డైనియా: మీరు చెప్పిన ప్రశ్నల్ని అడిగాను. అవిడ తనకు

నచ్చిన. ఎవరినో తన కిష్టం వచ్చినప్పుడు ఎవరికి చెప్పకుండా పెండ్లి చేసుకుంటుందట. అందరినీ మోస గాళ్ళంటుం దావిడ. మనందరం వాళ్ళ నాయనకి పిచ్చి పట్టించాలని చూస్తున్నామట.

మెలీనియా: ఆమె ఆ సంగతి నీతో చెప్పిందా?

రైసియా: లేదు. ప్రొపోతేక్షతో.

మెలీనియా: అతడేం చేశాడు?

రైసియా: ఏమీ చేయలేదు. ఏవో పిచ్చి పిచ్చిగా మంత్రాలు చదివాడు.

మెలీనియా: పిచ్చి పిచ్చి మంత్రాలూ? అవే అతనికి భవిష్యత్తు తెలియజేసేది; అవతల గదిలోనికి వెళ్ళి అక్కడుండు. (రైసియా వెళ్ళును. ప్రొపోతేక్ష జీనియాతో వస్తాడు. అతడు పాపుకోట్ల ధరిస్తాడు. అంగీ అతని చీల మండల సంబుతూ ఉంటుంది. మెడలో సిలువ, యింకా పిచ్చి బొమ్మలు ఉంటవి. పొడుగాటి జుట్టు, పలుచని పొడుగాటి గద్దం. తొందర తొందరగా అవొక రకంగా నడుస్తాడు.)

ప్రొపోతేక్ష: ఇవ్వరా పొగ? భూతం గాలికోసం కొట్టుకుంటుంది.

జీనియా: ఇక్కడేమీ పొగలేదే! (ప్రొపోతేక్ష గాలి ననుకరిస్తూ యీల వేస్తాడు.)

మెలీనియా: అత డొచ్చేవరకు ఆగండి. (పిలుస్తుంది) ఈగర్: ఆ లంతెను ప: పివెయ్యాలి. జ్ఞాపకముంచుకోండి.

ఈగర్: (గ్లాషాకో వస్తు) నా కింక విశ్రాంతి లేదూ? (ప్రాపోతేజ్ ను చూచి) ఇతణ్ణి తీసుకొండి. నా కవనరం లే దిరను.

ప్రాపోతేజ్: భయ పడకము. భయ మెంచుకండి (యాల వేస్తాడు) గాలివేస్తుంది. నొప్పి తగ్గిపోతుంది. గ్రిగరో దెయ్యాన్ని పంపించేశాడు.

ఈగర్: ఇత దనే దేమిటి?

ప్రాపోతేజ్: మనకు రక్షకుడైన డార్ని పవత్రప్తుణ్ణి చేశారు. గాలి వేస్తుంది. (ఈల) ధుష్టులయొక్క పరిపాలన - మృత్యువు పాలిస్తుంది. (ఈల) నీ ప్రక్కనుండే ఆ త్రీ (గ్లాషాకేసి చూపెదతాడు) ఆవిడ ముఖం చూచ ముఖం. దాన్ని తక్షణం పంపెయ్యి. నీకు సయం కావాలంటే వెంటనే పంపెయ్యాలి.

ఈగర్: ఎవరు నీ కీ పాతం నేర్పింది? మెరీనియామేనా?

మెరీనియా: ఏమిటీ విద్వారం. నీవేమైనా చెప్పగలవేమో చెప్పు.

ఈగర్: ఎవరో ఒకరు నేర్పి ఉండాలి. మీరంతా నా మతి చెడ గొడు తున్నారు. పూరా: పూరా:

ప్రాపోతేజ్: దాన్ని పంపెయ్యి. దాన్ని పంపేనెయ్యి. కోడి కూయును. గడియారం టిక్కు టిక్కు మనును. ఇతర మరస్తుల కంఠ్యకాలం వచ్చింది.

పూరా: (లోనికివస్తూ) ఏమిటీ నాటకం?

మెరీనియా: అతణ్ణి కడపకు.

పూరా: నాన్నగారూ! మరేం భయంలేదు.

మెలీనియా: మాట్లాడకు.

ప్రాపోతేజ్: భేరీ మ్రోగును. మృత్యువు వస్తుంది. గుంపులు కూడుతున్నారు. ప నయిపోయింది. మనం కలిసి సృత్యం చేద్దాం. (అతడు సృత్యం చేస్తూ తొందరగా మాట్లాడును.) అస్టోరత్, సబాతన్, ఆజెపత్, అయిదూమే, న్యూమార్, సాతాన్, భూత ముల రాజు అందరితో సృత్యం చేస్తాడు. గ్రిగర్: ఈగర్: గ్రిగర్, ఈగర్: పొగ: పొగ:: పొగ:: ఈగర్: ఈగర్:: జాగ్రత్త మాయలమారి ముంద జాగ్రత్త: గ్రిగర్, ఈగర్: (నేల మీద కూర్చుంటాడు. ఈల ఊతూ కీచు గొంతుకతో అరుస్తాడు. టయాటిన్ వస్తాడు.)

పూరా: టయాటిన్: అతణ్ణి ఆపు.

టయాటిన్: స్పంగరేమిటి?

మెలీనియా: ఆయన్ని ముట్టుకో కూడదు. ఆయన సమాధిలో వున్నారు.

పూరా: అతని నోరు కట్టేయి. వాడు నాన్నని చంపేస్తున్నాడు. అదే వాణ్ణి తీసుకొచ్చింది యిక్కడికి.

టయాటిన్: రావయ్యా: గురూజీ: (మెడ పట్టుకొని గెంటుతాడు.)

మెలీనియా: నీ కెంక డైర్యం ఆయనమీద చెయ్యెయ్యడానికి? ఆయన సమాధిలో వున్నారంటే వినపడదూ? (ఆమె వాళ్ళతో పోతుంది)

- ఈగర్: మెలీనియా యీ నాటకం వేయించింది.
- మారా: కాంతంగా పడుకోండి. మీ కెట్లా వుంది?
- ఈగర్: బ్రతికున్నవాడికే అంత్యక్రియలు జరుపుతున్నారు వీళ్లు.
- మారా: గ్లాషా! డాక్టరుకి కబురు పంపు.
- ఈగర్: వద్దు, వద్దు. ఆరవికోసం కబురు వలెపొద్దు. మీకు వినపడలా వా దేమి చెప్పాడో? భేరి మ్రోగును. మృత్యువు వచ్చును. అరిదు స్వంతిమే చెప్పి ఉండ వచ్చును. గుంపులు కూడుతున్నారు. పనయిపోయింది.
- వర్వరా: (లోనికి వస్తూ) ఒక పెద్ద ఉత్పాతం వస్తోంది. ఆండ్రీజ్ ఏడీ? అతడు కూడ వీళ్ళలో జేరుతాడు. మనం అంతా ఒక చోటే ఉండాలి.
- మారా: మాట్లాడకు. నాన్నగారికి జబ్బుగా వుంది.
- వర్వరా: త్వరలోనే నయమౌతుంది. ఆండ్రీజ్ ఏడీ? (కిటికీ దిగ్గరకు వెళ్ళును.)
- ఈగర్: గుంపులు కూడుతున్నారు. మారా! గ్లాషా భారం నీదే సుమా!
- మారా: మీరు పడుకోండి. (ఆమె గ్లాషాతో మెల్లిగా చెప్పును. గ్లాషా వెళ్ళును.)
- ఈగర్: భగవంతుడి పరిపాలన నాశనమౌతుంది. నా కేమీ కనపడటం లేదు. అంతా అయోమయం. నీ పాలన సరించి పోతుంది. నాకు చాపు విడిచిన నీవు ఏమి దేవుడివి? ఎందుకు? అందరూ చావాలి?

ఏం? వాళ్ళను చావనీ. ఘోరా! విను. పాడుతున్నారు.
(వీధిలో కోలాహలం) నే నెందుకు చావాలి. ఏం?
(గ్లాషాతో టయాటిన్ తిరిగివస్తాడు) గ్లాషా! నాదగ్గరే
ఉండు. ఘోరా! డాక్టర్ (స్వాంట్జాప్ జీవియాతో
వస్తాడు) మీరు కాపాలు పెడతారు. గ్లాషా! (పాటలు
వినబడతాయి. ఘోరా పరుగున వెళ్ళి కిటికీ తలుపులు
తెలుస్తుంది.) ఏమిటది? నా అంత్యక్రియలు జరుగు
తున్నాయా? ఘోరా! ఏమిటది? (కష్టంమీద లేస్తాడు)

ఘోరా: ఇట్లారా. యాకౌ నాయకత్వం వహించాడు చూడు!
(పాట గట్టిగా వినపడుతుంది.)

ఈగర్: నాకు సహాయం చెయ్యండి గ్లాషా.....ఘోరా....
నేను రారేను. (వడిపోతాడు. బయట పాట చెప్పులు
గట్ల పడేటట్టు వినపడుతుంది. ఆ కిటికీ దగ్గరనుంచి
ఆ ఉత్సవము జరిగిపోతుంది.)

[తె అ]

స మా స్త ము.

కళ్యాణి పుష్పేన, విజయవాద.

14617

అధ్యక్ష

Sl no. 493.

14999

